Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3369
—
4 pagini
20 bani
—
Vineri
5 august 1955

Muncitori, ingineri și tehnicieni din industrie!

Ridicați sus steagul întrecerii socialiste în cinstea zilei de 23 August, puneți în valoare toate rezervele interne ale întreprinderilor pentru sporirea producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor!

Dați patriei tot mai multe acumulări socialiste peste plan!

Cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 august în Marele Palat al Kremlinului și-a început lucrările cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de a 4-a legislaturi.

Deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-au adunat aici pentru a asculta și a discuta raportul delegației guvernamentale sovietice cu privire la rezultatele Conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri care a avut loc la Geneva între 18 și 23 iulie.

La deschiderea sesiunii au fost de față numeroși invitați — muncitori și funcționari, oameni de știință și cultură, ostași ai armatei sovietice, reprezentanți ai vieții publice.

În loji au luat loc membrii corpului diplomatic și reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Ora 15. La masa prezidiului iau loc A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii; V. T. Latis, președintele Sovietului Naționalităților; N. T. Kalcenko, A. A. Lebedev, V. P. Mjavanadze și Z. S. Omarova, locțiitori ai președintelui Sovietului Uniunii, N. E. Avhimovici, P. T. Komarov, M. M. Sultanova și P. G. Ticina, locțiitori ai președintelui Sovietului Naționalităților.

În loji se află membrii Prezidiului Sovietului Suprem, miniștri. Sînt de asemenea de față membrii delegației parlamentare iugoslave.

Ridicîndu-se în picioare deputații și invitații prin aplauze furtunoase, prelungite, salută pe N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov și K. E. Voroșilov precum și pe A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov și D. T. Șepilov.

Deputatul A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii care prezidează ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților declară deschisă cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. El anunță că la ședință participă delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia care a sosit în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. Delegația este condusă de Vladimir Bakarici, președintele Adunării Republicii Populare Croația.

Ingăduiți-mi, a spus A. P. Volkov, să salut pe oaspeții dragi care au sosit în țara noastră.

Deputații și oaspeții întîmpină aceste cuvinte cu aplauze prelungite.

Președintele anunță că Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a prezentat Sovietului Suprem al U.R.S.S. raportul delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și propune ca problema rezultatelor conferinței să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii. Din însărcinarea Consiliului decanilor de vîrstă ai Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, deputatul K. T. Mazurov, sprijină această propunere. El propune ca raportul să fie ascultat în ședința comună din 4 august a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, iar discutarea raportului să înceapă în ședința comună din dimineața de 5 august a celor două camere.

Ordinea de zi și procedura lucrărilor sesiunii au fost adoptate în unanimitate.

Se dă cuvîntul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pentru a prezenta raportul cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Asistența se ridică în picioare și ovaționează furtunos pe N. A. Bulganin.

Aleșii poporului sovietic — deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. și numeroși invitați care iau parte la sesiune — au aprobat prin aplauze furtunoase, prelungite, raportul șefului Guvernului sovietic.

Următoarea ședință a sesiunii are loc la 5 august orele 10.

Rezultatele Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

Tovarăși deputați!

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. m-a însărcinat să prezint Sovietului Suprem al U.R.S.S. un raport asupra rezultatelor lucrărilor Conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța, care a avut loc la Geneva între 18 și 23 iulie.

Delegația guvernamentală sovietică a plecat la conferința de la Geneva cu intenția de a discuta deschis cu șefii guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței cele mai importante probleme internaționale, de a obține prin eforturi comune atenuarea încordării internaționale și de a pune bazele stabilirii încrederii între state. Guvernul sovietic s-a pronunțat de multă vreme pentru ținerea unor astfel de tratative, considerînd că întîlnirea conducătorilor guvernelor poate crea condiții favorabile pentru căutarea unor soluții de comun acord, îndreptate spre întărirea păcii.

Noi am participat la Conferința de la Geneva călăuzindu-ne după principiile fundamentale ale politicii externe leniniste a Statului sovietic — politică de coexistență pașnică a țărilor cu sisteme sociale diferite, politică de luptă pentru pace între popoare. Noi am pornit și pornim de la premiza că politica de pace a Guvernului Uniunii Sovietice corespunde intereselor poporului sovietic. Nu ne îndoim că această politică corespunde și năzuințelor tuturor popoarelor vital interesate în slăbirea încordării internaționale, în asigurarea păcii și securității. Mișcarea populară pentru pace exercită o influență crescîndă asupra politicii și oamenii de stat nu pot să nu țină seama de ea.

Prin urmare, ținerea conferinței șefilor guvernelor S.U.A., Angliei, Franței, și U.R.S.S., trebuie considerată ca un succes cert al forțelor iubitoare de pace.

Însuși faptul că pentru prima oară de la Conferința de la Potsdam din 1945, șefii guvernelor Uniunii Sovietice, S.U.A., Angliei și Franței s-au întîlnit pentru a discuta în comun problemele arzătoare ale vieții internaționale are o mare importanță.

La Conferința de la Geneva, conducătorii celor patru mari puteri au stabilit între ei un contact personal și au avut un schimb de vederi într-o serie de probleme privind situația internațională. Atît ședințele oficiale, cît și întrevederile neoficiale, în afara ședințelor, s-au desfășurat în spiritul colaborării și înțelegerii reciproce. Toți participanții la conferință, fapt care trebuie subliniat cu satisfacție, au dat dovadă de străduința de a obține rezultate pozitive.

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri poate fi trecută în categoria marilor evenimente istorice, întrucît marchează o cotitură în relațiile dintre U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța.

I

Situația internațională în ajunul Conferinței de la Geneva

Înainte de a trece la analizarea activității desfășurate de participanții la Conferința de la Geneva și a rezultatelor ei este necesar să ne oprim asupra caracteristicii situației internaționale existente în preajma acestei conferințe.

Cei zece ani care au trecut de la terminarea celui de al 2-lea război mondial s-au caracterizat prin înăsprirea relațiilor dintre statele care au fost în trecut aliate în lupta împotriva dușmanului comun — fascismul.

În decursul acestei perioade și mai ales de un an și jumătate — doi ani, Uniunea Sovietică a întreprins acțiuni îndreptate spre atenuarea încordării apărute în relațiile internaționale, a căutat să pună capăt „războiului rece" și să restabilească colaborarea în lupta pentru pace și securitatea popoarelor. Împreună cu Uniunea Sovietică, au luptat activ pentru întărirea păcii Republica Populară Chineză și toate țările de democrație populară.

Nu se poate să nu se vadă că în ultimul timp eforturile Uniunii Sovietice și ale tuturor țărilor iubitoare de pace îndreptate spre întărirea păcii au dat rezultate pozitive.

În primul rînd trebuie să spunem că la atenuarea încordării a contribuit încetarea războiului din Coreea, obținută ca urmare a inițiativei Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice și altor state iubitoare de pace. S-a stins astfel un periculos focar de război din Extremul Orient. El purta în sine primejdia extinderii războiului cu toate consecințele grave ce ar fi decurs din aceasta pentru cauza păcii generale.

Un alt eveniment de seamă care are o mare importanță nu numai pentru întărirea păcii în Asia de sud-est, ci și pentru însănătoșirea situației internaționale în ansamblu a fost încetarea operațiunilor militare în Indochina, ca urmare a acordului realizat anul trecut la Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor cinci puteri — U.R.S.S., Republica Populară Chineză, S.U.A., Anglia și Franța — la care au participat și alte state interesate. Acordul de la Geneva din 1954, care a dus la încetarea vărsării de sînge în Indochina, are o importanță cu atît mai mare cu cît el se bazează pe recunoașterea drepturilor naționale legitime ale popoarelor Indochinei care năzuiesc spre o deplină independență națională și libertate.

Deși încetarea războaielor din Coreea și Indochina a avut o uriașă importanță, situația internațională a continuat totuși să rămînă încordată. Ca și înainte, între diferitele grupuri de state există neîncredere și suspiciune, există o stare de „război rece".

Această situație creează piedici serioase în calea unei îmbunătățiri continue a situației internaționale și a stabilirii încrederii în relațiile dintre state, fără de care nu se poate asigura o pace trainică și de lungă durată.

În această privință este necesar să ne oprim asupra așa-numitelor acorduri de la Paris care au intrat în vigoare în mai a.c. Se știe că scopul principal al acorduri'or de la Paris este remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupările militare ale statelor occidentale — blocul Atlanticului de nord și Uniunea Europei Occidentale. Aceste acorduri au deschis calea spre reînvierea militarismului în Germania occidentală. În afară de aceasta, acordurile de la Paris transformă Germania occidentală în curs de remilitarizare într-un aliat militar al unor state occidentale, membre ale grupărilor sus-menționate. În ansamblu, acordurile de la Paris sînt îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, împotriva intereselor menținerii păcii în Europa.

Guvernul sovietic a atras nu odată atenția guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței, precum și guvernelor altor țări semnatare ale acordurilor de la Paris, asupra faptului că aceste acorduri duc la agravarea întregii situații din Europa și creează o situație în care problema germană nu va putea fi rezolvată prin unificarea Germaniei pe baze pașnice.

Noi am arătat că în aceste condiții Republica Democrată Germană nu poate fi unită cu Germania occidentală remilitarizată și inclusă în blocuri militare împreună cu alte state.

Din păcate, avertismentele Uniunii Sovietice nu au fost luate atunci în seamă. Ca urmare, în Europa s-a creat o situație care este și poate rămîne o frînă serioasă în calea atenuării continue a încordării internaționale și în calea reglementării problemelor internaționale nerezolvate, precum și o cauză de complicare a relațiilor dintre statele europene, și nu numai cele europene.

Cursa înarmărilor care a luat an de an proporții tot mai mari, în special în ce privește producția de arme atomice și cu hidrogen a provocat de asemenea îngrijorarea legitimă a popoarelor. În ultimii ani, cheltuielile militare ale statelor au sporit sistematic, aceasta referindu-se în deosebi la țările participante la tratatul Atlanticului de nord. Proporțiile creșterii cheltuielilor pentru înarmare sînt ilustrate de următoarele date bazate pe publicațiile oficiale ale statelor respective

În anul bugetar 1948—1949, cheltuielile militare directe ale S.U.A. s-au cifrat la 12,9 miliarde de dolari, sau 32,6 la sută din totalul cheltuielilor bugetului federal; în anul bugetar 1953—1954, cheltuielile susmenționate au sporit la 46,5 miliarde de dolari, sau 68,6 la sută din totalul cheltuielilor federale. Prin urmare, din 1948 bugetul militar al S.U.A. a sporit de peste 3 ori și jumătate iar în cadrul capitolului general de cheltuieli al bugetului S.U.A., acesta a sporit de peste două ori.

Cheltuielile militare directe ale Angliei în anul bugetar 1948-1949 se citrau la suma de 768 milioane lire sterline, reprezentînd 24,2 la sută din totalul cheltuielilor bugetare; în anul 1953-1954 cheltuielile amintite s-au ridicat deja la 1.637 000 000 lire sterline, sau la 38,3 la sută din totalul cheltuielilor bugetare. În Franța cheltuielile militare directe se cifrau în anul 1949 la 289 miliarde de franci, sau 23,8 la sută din totalul cheltuielilor bugetare; în 1954, cheltuielile militare directe ale Franței au crescut pînă la un trilion 192 miliarde franci, ceea ce reprezenta 32,5 la sută din totalul cheltuielilor bugetare.

Se înțelege de la sine că în aceste împrejurări Uniunea Sovietică nu putea să nu manifeste grijă pentru întărirea propriilor ei forțe armate. În 1955 în Uniunea Sovietică cheltuielile militare au fost planificate în sumă de 112.122.710.000 ruble, ceea ce reprezintă aproximativ 20 la sută din totalul capitolului de cheltuieli al bugetului. Ca urmare a încheierii acordurilor de la Paris, Uniunea Sovietică și celelalte state iubitoare de pace din Europa au fost nevoite să încheie la 14 mai Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală, care prevede unirea eforturilor lor pentru asigurarea securității lor și în interesul menținerii păcii în Europa.

Zi de zi devenea tot mai evident că creșterea continuă a înarmărilor atrage după sine adîncirea neîncrederii în relațiile dintre state, creșterea suspiciunii reciproce între ele, intensificarea propagandei unui nou război. Toate acestea împreună au continuarea „războiului rece". „Războiul rece" a tulburat legăturile economice normale și celelalte legături dintre state. O consecință a acestuia au fost tot felul de restricții și îngrădiri în comerțul internațional, limitarea legăturilor dintre reprezentanții industriei, agriculturii, științei și culturii din diferite țări. „Războiul rece" împiedică slăbirea încordării internaționale și crearea încrederii necesare între state.

Situația din Extremul Orient a prilejuit o deosebită îngrijorare popoarelor. Chiar și după încetarea războiului din Coreea, situația în această regiune a rămas încordată, iar din timp în timp această încordare a căpătat un caracter primejdios. Aceasta se explică prin faptul că străvechile teritorii chineze — insula Taivan și o serie de alte insule — sînt de fapt ocupate de trupe străine, situație cu care, bine înțeles, poporul chinez nu se poate împăca.

Guvernul sovietic a luat inițiativa convocării unei conferințe a statelor interesate, în vederea reglementării problemei Taivanului. Din păcate, această inițiativă nu a dat pînă în prezent rezultate pozitive. Guvernul U.R.S.S. a sprijinit de asemenea propunerea guvernului Republicii Populare Chineze pentru ținerea unor tratative directe între R. P. Chineză și S.U.A. cu privire la problemele nereglementate ale relațiilor chino-americane. În prezent după cum se știe, cele două părți au trecut la asemenea tratative. Ele au început în condiții prielnice. Hotărîrea cu privire la eliberarea înainte de termen a celor 11 aviatori americani, condamnați pentru spionaj, este un act de bunăvoință din partea Republicii Populare Chineze, fapt care nu poate să nu influențeze pozitiv desfășurarea tratativelor.

O mare importanță o are problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

În adevăr Republica Populară Chineză, mare putere, care în plus este membru permanent al Consiliului de Securitate al O.N.U. nu poate fi ținută în mod artificial de o parte de la participarea la lucrările Organizației Națiunilor Unite și de la participarea la examinarea unei serii de probleme internaționale.

Guvernul sovietic și-a dat seama că, cu cît se va menține încordarea în relațiile dintre diferite state, cu atît mai mult se va agrava situația internațională, implicînd primejdia unui nou război. Au fost necesare măsuri radicale de politică externă care să îmbunătățească situația, să restabilească încrederea între state. De aceea, Guvernul Uniunii Sovietice, călăuzindu-se după interesele menținerii și consolidării păcii a luat inițiativa în această privință și a întreprins în ultimul an o serie de importante acțiuni de politică externă care și-au cîștigat aprobarea generală a popoarelor iubitoare de pace.

Nu se poate să nu se recunoască că acțiunile de pace întreprinse de Guvernul sovietic au dus la slăbirea încordării în relațiile internaționale.

De cea mai mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale sînt propunerile Guvernului sovietic din 10 mai privitoare la problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și înlăturării primejdiei unui nou război. Aceste propuneri au fost primite cu aprobare de largi cercuri internaționale și apreciate pretutindeni ca o importantă contribuție la cauza păcii. Realizarea pe baza lor a înțelegerii necesare ar juca fără îndoială un rol de cea mai mare importanță în acțiunea de asigurare a unei păci trainice.

Cu greu poate fi apreciată întreaga însemnătate a unui eveniment ca încheierea Tratatului de Stat cu Austria care s-a realizat din inițiativa Uniunii Sovietice.

Rezolvarea problemei austriace, potrivit căreia Austria, devenind un stat independent și suveran, și-a asumat obligația de a duce o politică de neutralitate permanentă, corespunde atît intereselor naționale ale poporului austriac cît și intereselor menținerii păcii în Europa. În același timp rezolvarea cu succes a problemei austriace a arătat că puterile care poartă răspunderea principală pentru menținerea păcii nu au epuizat nici pe departe posibilitățile existente de rezolvare a problemelor internaționale nereglementate. Rezolvarea acestei probleme a accentuat firește mișcarea pentru reglementarea și a celorlalte probleme arzătoare.

Trebuie subliniată în mod deosebit importanța pe care o are pentru cauza păcii cotitura în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia, realizată ca urmare a călătoriei făcute în Iugoslavia de delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice.

Tratativele care au avut loc la Belgrad au pus capăt situației anormale și inadmisibile care s-a creat între cele două țări după anul 1948 cînd au fost tulburate în mod artificial relațiile de prietenie frățească și de strînsă colaborare între popoarele iugoslav și sovietic. Situația anormală care a existat pînă de curînd în relațiile sovieto-iugoslave nu convenea decît dușmanilor păcii. Ea prejudicia serios interesele vitale ale celor două țări și interesele menținerii păcii între popoare. O asemenea situație nu mai putea dăinui și guvernele celor două țări au ajuns la concluzia că este necesară o îmbunătățire radicală în relațiile sovieto-iugoslave.

Relațiile dintre U.R.S.S. și Iugoslavia se întemeiază în prezent și se vor întemeia și pe viitor pe recunoașterea principiilor indivizibilității păcii, respectării suveranității, independenței, inviolabilității teritoriale și egalității în drepturi, recunoașterii și dezvoltării coexistenței pașnice a popoarelor, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne.

Rezultatele care au și fost obținute în prezent în opera de îmbunătățire a relațiilor sovieto-iugoslave dau toate temeiurile să se creadă că cele două țări au ales singura cale justă și că cele două guverne privesc cu toată seriozitatea dezvoltarea și întărirea continuă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Federativă Iugoslavia. Salutăm de la această tribună pe prietenii noștri iugoslavi și pe președintele Iugoslaviei, tovarășul Tito, și considerăm necesar să declarăm că Comitetul Central al partidului nostru, Guvernul sovietic și întregul popor sovietic vor depune noi eforturi pentru a merge pe calea aleasă în comun a prieteniei și colaborării sincere cu popoarele frățești ale Iugoslaviei.

Este necesar să se releve în continuare marea însemnătate a unui eveniment ca vizita făcută în Uniunea Sovietică de primul ministru al Indiei, domnul Jawaharlal Nehru. Schimbul de păreri care a avut loc între domnul J. Nehru și conducătorii Guvernului sovietic și declarația comună sovieto-indiană au arătat că cele două țări sînt ferm hotărîte să dezvolte și să întărească relațiile de prietenie care s-au statornicit între Uniunea Sovietică și India. Pozițiile celor două țări în problemele urgente ale luptei pentru pace coincid și aceasta are o foarte mare importanță pentru reglementarea problemelor arzătoare ale Asiei și Extremului Orient și pentru micșorarea încordării internaționale.

Guvernul sovietic, dînd o înaltă prețuire importanței colaborării sovieto-indiene, ca factor însemnat în lupta pentru pace în Asia, și nu numai în Asia, consideră necesar să mențină și pe viitor această colaborare pe baza principiilor care au fost expuse în declarația sovieto-indiană, și care au găsit un sprijin larg din partea statelor iubitoare de pace.

La întărirea acestei colaborări va contribui fără îndoială dezvoltarea continuă a contactelor personale dintre conducătorii guvernelor celor două țări.

Călăuzit de grija pentru menținerea și întărirea păcii, Guvernul sovietic a întreprins o serie de alte acțiuni importante care pot da rezultate pozitive esențiale. Mă refer îndeosebi la propunerea făcută de guvernul U.R.S.S. guvernului Republicii Federale Germane cu privire la stabilirea de relații diplomatice, comerciale și culturale precum și la tratativele sovieto-japoneze care se desfășoară în prezent la Londra.

Aceasta este în linii generale situația internațională care existase în preajma Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Aceștia sînt factorii care au dus la o anumită atenuare a încordării internaționale creînd astfel condiții favorabile pentru ținerea conferinței de la Geneva.

II

Conferința de la Geneva și propunerile Guvernului sovietic

Guvernul sovietic a pornit de la premiza că sarcina principală a Conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri trebuie să fie atenuarea mai departe a încordării internaționale și să contribuie la crearea încrederii necesare în relațiile dintre state. Numai în aceste condiții se poate vorbi serios despre reglementarea problemelor internaționale nerezolvate.

Călăuzită de aceasta delegația sovietică a declarat chiar la începutul lucrărilor Conferinței de la Geneva, că, după părerea Guvernului sovietic, sarcina conferinței nu este ca în cadrul ei să se aducă diferite acuzații reciproce ci să se găsească căi și mijloace noi de slăbire continuă a încordării internaționale și de creare a unei atmosfere de încredere în relațiile dintre state. Am declarat direct că am venit la Geneva cu dorința de a găsi prin eforturi comune rezolvarea problemelor nereglementate și, în ce ne privește, am declarat că sîntem gata să examinăm cu atenție propunerile celorlalți participanți la Conferință.

Delegația sovietică a atras de asemenea atenția oamenilor de stat ai S.U.A., Marii Britanii și Franței că ea nu înclină să minimalizeze dificultățile ce stau în calea reglementării problemelor nerezolvate, inclusiv a problemelor Europei și Asiei.

Dacă însă toți participanții au venit la Conferință cu dorința de a găsi căile de înlăturare a dificultăților, aceasta este o chezășie sigură că conferința va da rezultate pozitive.

În declarațiile lor introductive făcute la prima ședință, la 18 iulie, șefii guvernelor S.U.A., Franței, Marii Britanii și Uniunii Sovietice, și-au expus punctele de vedere asupra principalelor probleme ale situației internaționale și asupra sarcinilor conferinței.

Totodată, au fost formulate considerațiunile asupra problemelor care trebuie să fie discutate.

Toți participanții la conferință s-au pronunțat pentru discutarea următoarelor probleme: problema germană, problema dezarmării, problema securității europene, dezvoltarea contactelor dintre Est și Vest.

Din păcate, propunerea noastră de a se discuta în cadrul Conferinței problemele Asiei și Extremului Orient nu a fost adoptată deși caracterul actual al acestor probleme este evident, dacă privim faptele drept în față.

Se înțelege de la sine că delegația sovietică nu a putut accepta discutarea problemei situației din țările Europei răsăritene, precum și a problemei „comunismului internațional". Noi am arătat că a ridica la această conferință problema situației din țările Europei răsăritene înseamnă să fim împinși spre un amestec în treburile interne ale acestor state.

Or, se știe prea bine că regimul democrat-popular din aceste țări a fost instaurat de popoarele înseși pe baza liberei exprimări a voinței lor. În afară de aceasta, nimeni nu ne-a împuternicit să examinăm situația din aceste țări. În ceea ce privește problema „comunismului internațional", cu care se obișnuiește pe alocuri să fie speriați oamenii naivi, noi am declarat că Conferința de la Geneva a fost convocată pentru discutarea problemelor relațiilor dintre state și nu pentru discutarea activității cutăror sau cutăror partide politice din diferite țări sau a relațiilor dintre aceste partide. Pornind de la aceasta trebuie să considerăm că ridicarea acestei probleme la Conferința șefilor guvernelor este ne la locul ei.

Referindu-ne la fondul propunerilor pe care Guvernul sovietic le-a prezentat spre examinare Conferinței de la Geneva, trebuie să ne oprim în primul rînd asupra propunerilor în problemele legate de asigurarea securității în Europa.

Uriașa însemnătate a acestei probleme este explicabilă. Experiența istoriei arată că războaiele cele mai sîngeroase și mai pustiitoare au avut loc în Europa. Tocmai în Europa au început atît primul cît și cel de al doilea război mondial care s-au extins asupra altor țări și continente și care au adus omenirii pierderi și distrugeri materiale incalculabile. Toate acestea arată ce însemnătate uriașă ar avea pentru cauza păcii generale crearea în Europa a unui sistem de trainică securitate.

Guvernul sovietic a considerat și consideră că cea mai sigură cale pentru asigurarea securității în Europa ar fi încheierea unui tratat general european sau, cum spunem noi, crearea unui sistem de securitate colectivă cu participarea tuturor statelor europene și a Statelor Unite ale Americii. Crearea unui asemenea sistem de securitate, în locul grupărilor militare ale unor state europene îndreptate împotriva altor state europene, ar corespunde intereselor tuturor popoarelor Europei, pe care politica de creare a unor grupări militare le-a împins nu odată în prăpastia războiului.

Anul trecut cînd am formulat această propunere, unele state occidentale ne-au declarat că propunerea sovietică nu le satisface, deoarece ea distruge sistemul blocurilor militare creat de ele, chipurile, în interesul apărării. Cu acest prilej, ele au manifestat o grijă deosebită pentru soarta grupării Nord atlantice, afirmînd că N.A.T.O., nu urmărește decît scopuri defensive. Ținînd seama de aceste afirmații, Guvernul sovietic a hotărît la timpul său să adere la această organizație întrucît participarea la o organizație care urmărește scopuri defensive corespunde întru totul intereselor noastre.

Uniunea Sovietică a întreprins încercări concrete de a intra în N.A.T.O. și a adresat o notă corespunzătoare puterilor participante la N.A.T.O. Printr-o notă oficială ni s-a refuzat însă primirea. Aceasta nu putea să nu provoace alarma întemeiată și accentuarea vigilenței din partea Uniunii Sovietice. Era clar că țelurile N.A.T.O. nu corespund nici pe departe declarațiilor despre caracterul defensiv al acestei organizații.

Ținînd seama de faptul că guvernele unor state nu vor să se despartă, cel puțin în prezent, de blocurile militare create de ele, și dorind să ușurăm realizarea unei înțelegeri între statele interesate, noi am prezentat la Conferința de la Geneva o nouă propunere privind crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Noi am propus ca crearea acestui sistem de securitate să fie împărțită în două perioade.

Pentru perioada întîia urmează să rămînă în vigoare și tratatul Atlanticului de Nord, și acordurile de la Paris și tratatul de la Varșovia. În același timp, toate statele care fac parte din aceste grupări trebuie, potrivit propunerii noastre să fie legate de obligația de a se abține de la folosirea forței armate unul împotriva altuia și de a rezolva toate litigiile care se pot ivi între ele, numai prin mijloace pașnice.

Propunerile noastre prevedeau în continuare că, pînă la realizarea unui acord cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice precum și la retragerea trupelor străine de pe teritoriile țărilor europene, statele participante la securitatea colectivă din Europa trebuie să se oblige să nu ia nici un fel de măsuri îndreptate spre sporirea efectivului forțelor lor armate de pe teritoriile altor state europene.

Insfîrșit, propunerile sovietice au avut în vedere ca statele participante la securitatea colectivă din Europa să se consulte între ele de fiecare dată cînd situația va cere acest lucru, pentru a nu admite crearea unei situații amenințătoare în Europa și pentru a întreprinde de comun acord măsuri în vederea menținerii păcii.

În felul acesta, propunerile sovietice, ținînd seama pe de o parte de situația reală creată în Europa astăzi cînd există grupări militare de state, iar pe de altă parte, asigură, în cazul adoptării acestor propuneri, coexistența pașnică a statelor europene. Totodată în prima etapă nici unul din aceste state nu-și asumă altă obligație, în baza tratatului de securitate colectivă, în afară de aceea de a nu folosi forța armată.

Aceste propuneri prezintă și avantajul că oferă posibilitatea de a se verifica în acțiune, în decursul unei anumite perioade de timp sistemul bazat pe eforturile comune, îndreptate spre menținerea păcii ale tuturor statelor europene, chiar dacă aceste eforturi sînt limitate în ce privește proporțiile.

În a doua perioadă, statele menționate, firește, ar trebui să-și asume în întregime, în conformitate cu tratatul respectiv, obligațiile legate de crearea sistemului de securitate colectivă în Europa. În conformitate cu aceasta, ar trebui să înceteze total și concomitent valabilitatea tratatului Atlanticului de Nord, acordurilor de la Paris și tratatului de la Varșovia, iar grupările create pe baza acestora ar trebui să fie lichidate și înlocuite cu sistemul general european de securitate colectivă.

La Geneva ne-am pronunțat pentru aceea ca în cele din urmă pe teritoriile statelor europene să nu rămînă trupe străine și ca, în această privință, să se restabilească situația care a existat înaintea celui de al doilea război mondial. Sîntem convinși că aceasta ar corespunde năzuințelor popoarelor europene spre pace, spre existența independentă și ar corespunde întregului sarcinii asigurării securității popoarelor Europei.

Sîntem profund convinși că securitatea reală a statelor europene poate și trebuie să fie asigurată numai atunci cînd se va pune capăt politicii grupărilor militare, cînd toate statele europene precum și S.U.A. își vor uni eforturile în lupta pentru pace.

Viața pe care o duc diferitele țări este diferită. Printre oamenii care le populează există credincioși și atei, comuniști și anticomuniști, însă ei toți se pot înțelege într-o chestiune: ei sînt în egală măsură interesați în menținerea și întărirea păcii. Și dacă lucrurile stau astfel nu trebuie precupețite munca și eforturile pentru a obține înfăptuirea acestui țel.

Prezentînd propunerile noastre concrete, îndreptate spre asigurarea securității generale europene, noi am arătat că aceste propuneri nu sînt singurele pe baza cărora s-ar putea ajunge la rezolvarea acestei importante sarcini. Sîntem gata să examinăm propunerile altor state, care într-o măsură sau alta corespund sarcinei întăririi securității europene, lucru pe care delegația sovietică l-a declarat la conferința de la Geneva.

Delegația sovietică a declarat între altele că merită atenție considerațiile primului ministru al Marii Britanii, domnul A. Eden, cu privire la posibilitatea încheierii unui pact de securitate cu participarea unui cerc mai restrîns de state. Încheierea unui astfel

(Continuare în pag. 3-a)

Schimb de experienţă între comitetele executive ale sfaturilor populare

Să dezvoltăm colaborarea socialistă dintre întreprinderile de interes republican şi cele de interes local

In cursul primului nostru plan cincinal industria locală din regiunea Timişoara a cunoscut o dezvoltare simţitoare. Folosind bogata experienţă sovietică, valorificînd neîntrerupt bogăţiile naturale ale regiunii, întrebuinţînd cu chibzuială capacitatea de producţie a utilajului, muncitorii, tehnicienii şi inginerii din şase întreprinderi industriale au reuşit să realizeze încă de la începutul trimestrului trecut planul producţiei globale stabilit pentru întreaga perioadă a cincinalului.

O contribuţie de seamă la obţinerea acestui succes a adus-o şi colaborarea socialistă dintre întreprinderile de interes republican şi cele de interes local. In această direcţie regiunea noastră a obţinut unele rezultate. De pildă, Combinatul de industrie locală din oraşul Timişoara, colaborînd cu întreprinderile republicane „Tehnometal", „Ambalajul metalic", „Industria firei", „Electro-Banat" cît şi cu alte întreprinderi din regiunea noastră a reuşit să-şi îndeplinească planul de producţie pe trimestrul II în proporţie de 130 la sută.

O altă întreprindere locală care şi-a îmbunătăţit activitatea datorită sprijinului primit din partea întreprinderii republicane „Furnir"-Deta, este întreprinderea „7 Noiembrie". Progresele înregistrate de această întreprindere îşi găsesc în bună măsură explicaţia în ajutorul pe care întreprinderea republicana amintită i l-a acordat în ce priveşte repararea unor utilaje defecte. De asemenea, întreprinderile industriale locale „Timişul" din Lugoj, „Ciocanul" din oraşul Timişoara, au primit peste plan de la Combinatul metalurgic Reşiţa între anii 1953—1955 o serie de materiale din stocurile supranormative.

De cele mai multe ori însă, relaţiile de colaborare între întreprinderile de industrie locală şi cele de interes republican din regiunea noastră au fost sporadice, neorganizate, fără să aibă la bază contracte de colaborare şi ajutor tovărăşesc. Acest lucru a făcut ca eficienţa colaborării să fie redusă, să fie mult sub posibilităţile existente.

In articolul publicat în ziarul „Romînia liberă" nr. 3.356 din 21 iulie 1955, tovarăşul ing. Anton Vlădoiu, ministrul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale, analizînd căile de dezvoltare a industriei locale, arată ca o formă deosebit de preţioasă, colaborarea socialistă între întreprinderile republicane şi cele locale. Tovarăşul ing. Anton Vlădoiu subliniază necesitatea de a se da o formă organizată acestei colaborări prin încheierea de contracte.

Ţinînd seama de aceste recomandări şi examinînd situaţia şi posibilităţile existente în regiune, comitetul executiv împreună cu conducerile întreprinderilor republicane şi locale au hotărît să organizeze încheierea de contracte de colaborare socialistă în toate cazurile cînd există posibilităţi în acest sens. Iată de pildă contractul de colaborare socialistă încheiat de Combinatul de industrie locală al oraşului Timişoara cu întreprinderea republicană „Tehnometal".

CONTRACT DE COLABORARE SOCIALISTA

In scopul obţinerii unor noi progrese în ce priveşte îndeplinirea planului de producţie, introducerea tehnologiei avansate şi realizarea de cît mai multe acumulări peste plan, între Combinatul de industrie locală din Timişoara şi întreprinderea de interes republican „Tehnometal" Timişoara intervine un contract de colaborare socialistă şi ajutor tovărăşesc. In cuprinsul prezentului contract se stabilesc următoarele obiective :

1. Intreprinderea „Tehnometal" va da asistenţă tehnică întreprinderii C.I.L.T. în vederea introducerii procedeelor tehnologice noi specifice sectorului metalurgic (atelier de lăcătuşerie şi matriţerie).

2. Intreprinderea „Tehnometal" va da sprijin tehnic în executarea pieselor de înaltă tehnicitate în sectorul metalurgic şi va ajuta întreprinderea C.I.L.T. la confecţionarea mantalelor-trioare pentru mori şi a sitelor, etc.

3. Intreprinderea „Tehnometal" va folosi (la cerere) capacitatea de producţie disponibilă pentru satisfacerea nevoilor întreprinderii C.I.L.T.

4. Intreprinderea „Tehnometal" va ceda (respectînd formele legale) deşeurile provenite din producţia curentă pentru întreprinderea C.I.L.T. pe care aceasta le va prelucra în bunuri de larg consum.

5. Combinatul de industrie locală Timişoara, în spiritul colaborării cu întreprinderea „Tehnometal" va folosi capacitatea de producţie disponibilă pentru întreprinderea „Tehnometal" şi aceasta în special la secţia turnătorie unde C.I.L.T. va turna unele piese necesare pentru întreprinderea „Tehnometal". Totodată se vor pune la dispoziţie întreprinderii „Tehnometal" (la cerere, respectînd formele legale) diferite produse textile necesare întreprinderii.

6. Ambele întreprinderi se vor ajuta reciproc cu diferite materii prime şi materiale ce le au în stocuri supranormative.

7. In vederea obţinerii de noi succese în ce priveşte buna funcţionare a cabinetelor tehnice, ambele întreprinderi se vor ajuta reciproc cu materiale documentare şi vor colabora la rezolvarea unor probleme tehnice.

8. In cadrul colaborării socialiste se vor organiza pînă la sfîrşitul anului 1955 două schimburi de experienţă între întreprinderea C.I.L.T. şi „Tehnometal". Primul legat de problema întocmirii evidenţei primare şi a organizării producţiei (dezele de producţie) iar al doilea va fi axat pe problema descoperirii de noi posibilităţi menite să sporească acumulările socialiste

Reprezentantul Combinatului de industrie locală Timişoara,
Director, P. AUREL

Reprezentantul întreprinderii „Tehnometal"-Timişoara
Director, LUCACI BALINŢ

Asemenea contracte se vor încheia şi în viitor, iar prevederile ce vor fi înscrise în aceste contracte vor diferi de la caz la caz. Acolo unde există o întreprindere republicană care are procese de producţie asemănătoare cu cele ale întreprinderii locale din localitatea respectivă vom pune accentul pe introducerea tehnologiei noi, pe ridicarea permanentă a calificării cadrelor capabile să menţină şi să îmbunătăţească tehnologia imprumutată de la întreprinderea republicană. In localităţile unde întreprinderile republicane nu au procese de producţie similare cu cele existente în întreprinderile locale, contractul de colaborare va cuprinde obiective legate de problemele care pot fi uşor rezolvate, cerînd sprijinul întreprinderii republicane. Şi practica de pînă acum a arătat că atunci cînd s-a înţeles importanţa acestei colaborări, rezultatele au fost destul de bune. De pildă, întreprinderea locală „Bega"-Făget, fiind ajutată cu cadre de către Distileria lemnului „Marginea"-Făget, şi-a putut repara utilajele defecte.

Stabilirea şi realizarea obiectivelor înscrise în contractele de colaborare socialistă înseamnă pentru întreprinderile locale crearea de noi posibilităţi menite să ducă la realizarea planului la toţi indicii, la obţinerea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Şi asemenea succese se pot obţine de întreprinderile industriale locale ale regiunii noastre, cît şi de toate întreprinderile locale din ţară, care vor încheia astfel de contracte de colaborare socialistă şi ajutor tovărăşesc. Angajamentele pe care colectivele de muncă din industria locală şi le-au luat pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan vor fi cu uşurinţă realizate şi depăşite, dacă prevederile contractelor de colaborare socialistă vor fi respectate, dacă fiecare întreprindere republicană care a încheiat astfel de contracte de colaborare înţelege să sprijine întreprinderea locală respectivă.

ION ZAVALEANU
Vicepreşedinte al comitetului executiv al sfatului popular regional Timişoara

Delegaţia bisericii ortodoxe romîne s-a înapoiat din U. R. S. S.

Joi la amiază s-a înapoiat în Capitală delegaţia bisericii ortodoxe romîne, în frunte cu Justinian, patriarhul Romîniei, care la invitaţia patriarhului Moscovei şi al întregii Rusii, Alexei, a făcut o vizită în U.R.S.S.

Din delegaţie au mai făcut parte: Valerian, episcopul Oradiei şi preotul Ioan Coman, rectorul Institutului teologic din Bucureşti.

La aeroportul Băneasa, delegaţia a fost întîmpinată de Sebastian, mitropolitul Moldovei şi Sucevei, episcopul Antim al Buzăului, episcopii Antim Tîrgovişteanu şi Teoctist Botoşăneanu, vicari patriarhali, Cristea Pantazi, secretar al Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., preotul Alexandru Ionescu, vicar al Arhiepiscopiei Bucureştiului, I. Bărbulescu, director general în Ministerul Cultelor, consilieri ai Patriarhiei, preoţi din Capitală.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei U.R.S.S. (Agerpres)

Azi încep campionatele feminine europene de canotaj academic

Azi, în prima zi a întrecerilor din cadrul campionatelor europene de canotaj academic care se desfăşoară pe lacul Snagov, se va disputa la ora 18,30 proba de 4+1 rame serii. Participă 7 echipaje care au fost împărţite în două serii:

Seria I-a: Franţa, R. Cehoslovacă, R.P. Romînă, R.P.F. Iugoslavia.

Seria II-a: R.P. Ungară, Olanda, U.R.S.S. Primii clasaţi participă direct în finală, urmînd ca celelalte cinci echipaje să participe la o recalificare care se va desfăşura simbătă la ora 18,30.

Amatorii care doresc să urmărească desfăşurarea probelor, vor avea la dispoziţie următoarele trenuri: Bucureşti — Snagov, cu plecarea din Gara de Nord la orele 5,12. 11,25, 17,45, şi un tren special cu plecarea din Gara de Nord la ora 13,10, sosirea la Snagov plaje la ora 14,16 minute. De la Snagov-plaje va pleca un tren special la orele 21,20 care va sosi în Bucureşti la orele 22,26.

Informaţii

Miercuri seara a părăsit Capitala un grup de 33 de pionieri, fruntaşi la învăţătură, care la invitaţia Uniunii Tineretului Liber German îşi vor petrece o parte din vacanţa de vară într-o tabără internaţională de pionieri din R. D. Germană.

★

Miercuri seara a plecat în R. D. Germană o delegaţie de muncitori şi tehnicieni de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, ca invitaţi ai muncitorilor de la uzinele de construcţii de maşini „Ernst Thälmann" din Magdeburg. Din delegaţie fac parte Teodor Niculae, director adjunct, Teodor Tatu, inginer metalurgist, Ilie Dumitrescu, tehnician şef adjunct al secţiei oţelărie, Pandele Şerbănescu, muncitor fruntaş în producţie. Delegaţia este însoţită de Erich Wayand, redactor şef adjunct al ziarului „Neuer Weg".

★

Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R. organizează vineri 5 august, la ora 18, în grădina „Boema" din str. C. A. Rosetti, o adunare publică cu prilejul Zilei mondiale de luptă pentru interzicerea armelor atomice şi în întîmpinarea Conferinţei internaţionale împotriva folosirii armelor atomice şi termo-nucleare ce se va ţine la Hiroşima.

In cadrul adunării va lua cuvîntul acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi, vicepreşedinte al Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Va rula apoi filmul „Copiii din Hiroşima". (Agerpres)

Munca cetelor de treier, factor important în grăbirea treierişului

De curînd, comitetul executiv al sfatului popular raional Brăila a raportat la regiune situaţia muncilor agricole de vară. Din darea de seamă, destul de voluminoasă, atrăgeau atenţia îndeosebi două cifre: prima privitoare la seceriş din care rezultă că această lucrare s-a executat la Brăila în proporţie de peste 75 la sută, şi a doua care se referea la treieriş şi care arăta că în întregul raion nu s-a dat la batoză nici 20 la sută din recolta de păioase strînsă. Simpla alăturare a acestor două date ne dă prilejul să observăm că în raionul Brăila s-a creat un mare decalaj între seceriş şi treieriş. Faptul nu constituie o noutate pentru membrii comitetului executiv raional Brăila. Ceea ce nu cunosc aceştia însă este cauza datorită căreia s-a ajuns la această situaţie îngrijorătoare. Şi pentru că a venit vorba de cauză, trebuie să spunem că ea nu constă — cum afirmă ei — nici în întîrzierea cu care întreprinderea I.C.B. a electrificat unele arii, nici în întîrzierea cu care unele unităţi S.M.T. au transportat batozele la comune, nici în ploile care s-au abătut vreo cîteva zile prin partea locului. Mai bine zis şi aceşti factori au avut oarecare înrîurire asupra întîrzierii treierişului, dar importanţa lor nu este esenţială.

Ceea ce a făcut ca treierişul să întîrzie atît de mult în raionul Brăila este în primul rînd felul defectuos în care a fost organizată munca cetelor de treier. Să luăm ca exemplu comuna Chiscani. Aici cetele au fost constituite încă din luna iunie. Dar numai constituite.., Pentru că de organizat nu sînt organizate ca lumea nici acum.

Primul lucru în care s-a manifestat această caracteristică a cetelor a fost întîrzierea cu care s-au hotărît ele să treacă la amenajarea ariei. Batozele au sosit în comună încă din primele zile ale lunii iulie. La acea vreme în comună se secerase destul de mult. Totuşi ariile n-au fost organizate decît în a doua săptămînă a lunii iulie, pierzîndu-se astfel multe zile bune de lucru. Deosebit de defectuoasă este munca cetelor din comuna Chiscani în ce priveşte căratul snopilor la arie. Oamenii s-au apucat de această treabă cu întîrziere. Dar nici cînd au început transportul nu l-au făcut cu continuitate. Acest lucru a provocat multe goluri în munca batozelor. In zilele de 23 şi 26 iulie golurile de producţie au însumat mai multe ceasuri.

In comuna Chiscani s-a putut vedea apoi un lucru deosebit de curios. Cetele care intră primele la treier, nu se interesează deloc de condiţiile în care urmează să lucreze cele următoare. Unde duce acest lucru ne putem da seama din următorul caz. La 26 iulie, ceata nr. 1 isprăvise cu datul la batoză. Trebuia să-şi înceapă munca ceata nr. 2. Trebuia,.. Dar de putut nu putea. Nu putea din cauza cetei nr. 1. Cît treierase aceasta, îşi întinsese paiele pe toată aria, iar oamenii care urmau n-aveau nici măcar unde să tragă carele ca să dea la batoză. A trebuit să se mute batoza în alt loc, lucru care a răpit cetei nr. 2 o mulţime de timp.

Proasta organizare a cetelor, desfăşurarea defectuoasă a muncii acestora, au făcut ca în comuna Chiscani să nu se realizeze nici jumătate din viteza zilnică de lucru planificată la treieriş. Cazul comunei Chiscani nu constituie o excepţie în raionul Brăila. Dimpotrivă, se poate spune că el este cît se poate de tipic, că este reprezentativ pentru majoritatea comunelor, deoarece tot aşa se desfăşoară munca şi pe ariile din Baldovineşti şi pe cele din Movila Miresii şi în alte locuri.

Vina pentru aceasta o poartă organele locale ale puterii de stat. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale bunăoară au socotit că toată datoria lor în privinţa cetelor se rezumă la alcătuirea unor tabele cu numele oamenilor şi la desemnarea unor „şefi" şi „ajutori de şefi" de cete. Atîta au şi făcut de altfel. După ce au scris tabelele şi au ales „şefii", au uitat cu totul de cete. Pentru a veni în ajutorul acestora, se cereau alcătuite planuri de muncă pentru atelaje. Astfel de planuri nu au fost însă întocmite nicăieri şi faptul explică de ce în raionul Brăila transportul snopilor la arii a început cînd a început şi se desfăşoară cum se desfăşoară. Comitetele executive ale sfaturilor populare din raionul Brăila, începînd de la cel raional şi pînă la cele comunale, au neglijat cu totul în această perioadă munca politică. Nimeni nu s-a interesat, bunăoară, să convingă pe oamenii din cete să pornească întrecerea patriotică. Vrînd să-şi acopere această lipsă, unele comitete executive, cum ar fi cel al comunei Baldovineşti, pretind că între cete nu poate fi organizată o întrecere serioasă întrucît ele lucrează pe arii diferite. Este evident că argumentul nu este valabil şi deci nu poate justifica situaţia existentă.

In raionul Brăila, treierişul trebuie grăbit deoarece fiecare ceas pierdut poate duce la pierderi de recoltă. Trebuie luate măsuri urgente care să înlăture această muncă. Accentul să cadă în primul rînd pe îmbunătăţirea activităţii cetelor. Comitetele executive comunale trebuie să ştie că nu-i suficient să alcătuiască tabele şi să numească „şefi". Se cuvine să aibă o grijă permanentă faţă de felul cum îşi duc munca cetele. Să fie alcătuite planuri de muncă pentru atelaje deoarece numai în felul acesta transportul snopilor va putea fi grăbit, vor putea fi evitate întreruperile. Comitetele executive comunale au datoria apoi ca cetele să fie din timp programate pe arii, iar în succesiunea lor la batoză să nu-şi creeze greutăţi unele altora. Acest lucru se poate face dacă deputaţii vor fi prezenţi mereu la arie, dacă vor înţelege că acolo este locul unde ei trebuie să-şi concentreze toată activitatea în momentul de faţă. In sfîrşit, în raionul Brăila trebuie intensificată munca politică. Obiectivul ei trebuie să-l constituie acum pornirea întrecerii patriotice între cete. Afirmaţiile cum că acest lucru nu e posibil nu au nici o valoare şi nu pot fi luate în consideraţie. Intrecerea se poate organiza atît între cetele care lucrează pe arii diferite, cît şi între cele care lucrează pe aceeaşi arie. Felul cum îşi duc munca cetele de treier are în momentul de faţă o importanţă precumpănitoare. Comitetele executive ale sfaturilor populare din raionul Brăila nu trebuie să uite acest lucru şi să ia măsuri în consecinţă.

ION PAVELESCU

In cinstea „Zilei Minerului"

TIMIŞOARA. — In aceste zile minerii din regiunea Timişoara se pregătesc să întîmpine sărbătoarea Zilei Minerului şi cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei noastre cu noi succese în producţie. Realizările obţinute de ei sînt din zi în zi mai frumoase. Aşa, de pildă, minerii de la mina Doman au îndeplinit cu cinci zile înainte de termen sarcinile planului de producţie ce le reveneau pentru luna iulie. Lucrînd după metoda graficului ciclic, brigăzile conduse de Iosif Cocîrlă şi Iosif Peter şi-au depăşit sarcinile de plan cu 68 la sută.

Ca urmare a aplicării unor măsuri tehnico-organizatorice, dintre care îmbunătăţirea aerajului, mărirea liniilor de tăiere a frontului de lucru, colectivul minei din Secul a obţinut de asemenea rezultate dintre cele mai bune. Astfel planul de producţie pe luna trecută a fost îndeplinit la această mină în proporţie de 100,5 la sută, iar la lucrările de pregătire planul a fost depăşit cu 47 la sută. Printre fruntaşii minei se numără brigăzile conduse de Ion Nenu şi Niculae Veipan, care, lună de lună, obţin 2 şi chiar 3 norme de producţie. Totodată, prin străduinţa întregului colectiv al minei, în cadrul lunii trecute au fost realizate economii în valoare de 55.200 lei.

Şi colectivul de muncă de la mina Anina a reuşit să depăşească în luna iulie planul de producţie la cărbuni cu 4,6 la sută, iar la lucrările de pregătire cu 26 la sută.

Paralel cu aceasta, colectivul minei Anina a desfăşurat cu avînt lupta pentru a obţine cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Prin economisirea de materiale de tot felul, prin folosirea completă a timpului de lucru şi prin aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice s-a economisit în total suma de 100.000 lei, fapt care a adus o contribuţie însemnată la reducerea preţului de cost al tonei de cărbuni.

O delegaţie a Marii Adunări Naţionale a R. P. R. a plecat în R. P. Ungară

In cadrul schimbului de delegaţii parlamentare, la invitaţia Adunării de Stat a R. P. Ungare, o delegaţie a Marii Adunări Naţionale a R.P.R. a părăsit joi Capitala plecînd spre Budapesta.

Din delegaţie fac parte Gh. Vidraşcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale, conducătorul delegaţiei, N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universităţii „C. I. Parhon", acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, Costache Antoniu, artist al poporului, Elena Iordăchescu-Lascu, Gh. Ionescu şi Alexandru Bulmez, deputaţi ai Marii Adunări Naţionale.

In Gara de Nord membrii delegaţiei au fost salutaţi de tovarăşii A. Buracu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, M. Reşianu, preşedintele Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, Tiţă Florea şi Petre Niculescu, vicepreşedinţi ai Marii Adunări Naţionale, Aurel Mălnăşan, director în Ministerul Afacerilor Externe, deputaţi ai Marii Adunări Naţionale.

Au fost de faţă Imre Juhász, însărcinat cu afaceri ad-interim al Ambasadei R. P. Ungare la Bucureşti şi Jenő György, ataşat al Ambasadei. (Agerpres)

Festivităţi cu prilejul „Zilei Marinei R. P. R."

De Ziua Marinei R.P.R., în întreaga ţară vor avea loc manifestări festive prilejuite de această sărbătoare a marinarilor flotei noastre militare şi comerciale.

Mari festivităţi vor avea loc în portul Constanţa unde sărbătorirea Zilei Marinei va începe simbătă. Pe stadionul 8 Mai se va desfăşura o demonstraţie sportivă de masă. In seara aceleiaşi zile, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Forţelor Armate va da un spectacol şi vor avea loc proiecţii de filme marinăreşti.

Duminică dimineaţa, în portul Constanţa vor avea loc festivităţile oficiale. Marinarii flotei militare maritime vor primi ştafeta A.V.S.A.P., mesaj de dragoste şi salut al tineretului patriei noastre. In rada portului se vor desfăşura concursuri de bărci militare, de sărituri de pe trambulină şi tragere de parimă cu bărcile, demonstraţii ale scafandrilor şi jocuri distractive marinăreşti. După amiază, pe estradele de vară vor avea loc spectacole la care îşi vor da concursul formaţiuni artistice militare şi ansambluri din localitate. Seara va avea loc carnavalul bărcilor şi jocuri de artificii. La Constanţa se va deschide cu prilejul Zilei Marinei „Expoziţia marinărească".

Pentru sărbătorirea flotei militare fluviale simbătă şi duminică vor avea loc festivităţi în portul Giurgiu.

Conferinţe publice, serbări populare, concursuri nautice şi manifestări culturale se vor desfăşura în toate porturile şi în alte oraşe din ţară. Pe litoral, în staţiunile Vasile Roaită, Eforie, Mamaia şi Techirghiol se vor ţine de asemenea adunări populare în cinstea Zilei Marinei urmate de spectacole prezentate de echipe artistice militare. Pe lacul Mamaia se vor desfăşura duminică concursuri nautice.

Cu prilejul Zilei Marinei R.P.R. va avea loc în Capitală o serbare în Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin". In cursul dimineţii vor fi puse la dispoziţia spectatorilor numeroase bărci pentru plimbare pe lac iar echipe artistice şi fanfare militare vor da reprezentaţii pe scena teatrului de vară şi pe estrade special amenajate. După amiază, vor avea loc parada marinărească, concursuri nautice, jocuri marinăreşti şi carnavalul nautic pe apă. (Agerpres)

Jurnal de actualităţi cu lucrările Conferinţei de la Geneva

Cu începere de simbătă 6 august, la cinematograful „Timpuri Noi" va rula jurnalul romînesc de actualităţi nr. 31. Primele imagini ale filmului înfăţişează deschiderea Conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri. Jurnalul, care cuprinde şi alte subiecte, va rula şi la celelalte cinematografe din Capitală şi provincie începînd de luni 8 august. (Agerpres)

RECENZIE

K. MARX, F. ENGELS: Opere alese, vol. I, ediţia II-a

Acum 60 de ani, F. Engels, — conducător şi dascăl al proletariatului internaţional, prieten şi tovarăş de luptă al lui Karl Marx — a încetat din viaţă.

Viaţa şi opera lui F. Engels este legată pas cu pas de cea a marelui său prieten K. Marx. Cei doi titani ai omenirii muncitoare, K. Marx şi F. Engels, au creat materialismul dialectic, concepţia despre lume a partidului clasei muncitoare, înfăptuind o adevărată revoluţie în filozofie.

Marx şi Engels s-au dovedit a fi nu numai întemeietori ai unei şcoli filozofice, ci şi conducători încercaţi ai mişcării proletare. Ca şi Marx, Engels — din prima zi de luptă politică şi pînă la sfîrşitul vieţii sale — s-a dovedit a fi un revoluţionar înflăcărat, un conducător recunoscut al proletariatului internaţional, exponent strălucit al intereselor fundamentale ale celor ce muncesc. Lucrările lui „Domnul Eugen Dühring revoluţionează ştiinţa", „Ludwig Feuerbach şi sfîrşitul filozofiei clasice germane", „Dialectica naturii", sînt opere clasice care stau la temelia filozofiei materialist-dialectice. După moartea lui Karl Marx, pe umerii lui Engels a rămas sarcina întregii conduceri a mişcării revoluţionare, a începerii luptei pentru zdrobirea curenteloroportuniste care şi-au ridicat capul, sarcina deosebit de grea a pregătirii pentru tipar a volumelor II şi III ale „Capitalului" şi reeditarea unor opere importante ale lui Marx, ca şi a dezvoltării mai departe a învăţăturii marxiste.

Cu ocazia celei de a 60-a comemorări a morţii marelui dascăl al omenirii muncitoare, publicăm recenzia volumului I al Operelor alese al lui Karl Marx şi Friedrich Engels, care cuprinde o seamă de lucrări importante ale lui F. Engels.

De curînd, Editura de Stat pentru Literatură Politică a scos de sub tipar a doua ediţie a primului volum din operele alese ale marilor dascăli ai proletariatului mondial — Marx şi Engels. De această dată volumul are o traducere mult îmbunătăţită şi o execuţie grafică mai potrivită.

Lucrările cuprinse în cele două volume ale culegerii sînt opere nemuritoare care mai bine de un veac au ajutat generaţiilor de marxişti să înţeleagă cele trei părţi constitutive ale marxismului — filosofia, economia politică şi socialismul. „Manifestul Partidului Comunist", „Munca salariată şi capital", „Salariu, preţ şi profit" şi alte opere cuprinse în volumul I au constituit pentru aceste generaţii, „abecedare" ale teoriei socialismului ştiinţific, ale luptei de clasă conştiente. Studiind culegerea de faţă ţi se sugerează parcă cuvintele lui Lenin: „Proletariatul european poate afirma că ştiinţa lui a fost creată de doi savanţi şi luptători ale căror legături întrec cele mai mişcătoare legende ale anticilor despre prietenia dintre oameni".

★

Cuprinzînd o seamă din cele mai importante lucrări ale lui Marx şi Engels, firesc, culegerea înmănunchiază o tematică variată. Operele de economie politică se împletesc cu cele filosofice, cu profunde analize istorice, de strategie şi tactică.

Paginile culegerii se deschid prin „Cîntarea cîntărilor marxismului", cu primul document programatic al comunismului ştiinţific — „Manifestul Partidului Comunist". In această operă Marx şi Engels au dat o fundamentare multilaterală teoriei marxiste. In puţine pagini dar pline de bogăţie de conţinut Marx şi Engels au expus cu o limpezime şi profunzime genială materialismul lor consecvent, elementele noii concepţii asupra dezvoltării societăţii, făurită de ei. In cele patru capitole ale Manifestului, Marx şi Engels au fundamentat legea de bază a dezvoltării societăţilor bazate pe antagonisme sociale — lupta de clasă, au dezvăluit legile obiective care determină în cele din urmă pieirea inevitabilă a capitalismului şi victoria cauzei proletare, rolul proletariatului de grupar al lumii capitaliste, rolul partidului comunist ca detaşament de avangardă al proletariatului, programul general al mişcării comuniste izvorît din conştiinţa misiunii istorice revoluţionare a proletariatului, din slujirea intereselor clasei din care s-a plămădit partidul comunist, precum şi bazele strategiei şi tacticii partidului comunist. Justeţea ideilor Manifestului a fost confirmată de istorie. Anii înmănunchiaţi în veacul care a trecut de la apariţia acestei geniale opere au fost anii triumfului ideilor Manifestului Comunist. Aceste idei nemuritoare trăiesc şi triumfă tot mai mult prin existenţa şi întărirea continuă a ţărilor care au scuturat jugul exploatării capitaliste, în creşterea şi întărirea mişcării muncitoreşti internaţionale. Astfel genialitatea acestor opere nemuritoare ne apare astăzi mai evidentă ca oricînd.

Volumul cuprinde de asemenea opera lui K. Marx „Munca salariată şi capital". Traducerea din volum este întocmită după ediţia din 1891. Cu ocazia acestei ediţii F. Engels a făcut o serie de modificări în lucrare, punînd de acord în unele părţi vechea expunere datînd din 1849 cu noul punct de vedere al lui K. Marx exprimat în scrierile sale ulterioare şi în special în „Contribuţii la critica economiei politice". Engels a considerat această nouă ediţie ca destinată aproape exclusiv propagandei între muncitori. In această operă este expusă pe larg teoria marxistă a plusvalorii provenită din exploatarea muncitorilor. In „Munca salariată şi capital" se lămureşte pe înţelesul tuturor noţiunea de forţă de muncă, demonstrîndu-se că, contrar afirmaţiilor reprezentanţilor economiei politice clasice, A. Smith şi D. Ricardo, muncitorului nu i se plăteşte în condiţiile capitalismului munca, că salariul reprezintă „...suma mijloacelor de subzistenţă — sau din preţul lor în bani — care este necesară în medie pentru a-l face capabil de muncă, a-l menţine capabil de muncă şi a-l înlocui printr-un nou muncitor,.. pentru a perpetua clasa muncitoare în numărul necesar". Pătrunzător este documentată în lucrare pe baza acestei teze faptul că capitalistul îşi însuşeşte supramunca muncitorului, că tocmai această supramuncă este izvorul profitului capitalist, al exploatării clasei muncitoare. Explicînd în mod ştiinţific cauzele oscilării salariilor în condiţiile capitalismului — problemă în care reprezentanţii economiei politice burgheze s-au pierdut ca într-un labirint, Marx arăta că în acest caz este vorba de „legea în virtutea căruia **preţul unei mărfi se egalizează** în mod necesar, în cadrul oscilaţiilor periodice ale comerţului, cu **cheltuielile** ei de producţie". Demascînd esenţa exploatării capitaliste, căile de sporire a plusvalorii, Marx arată în continuare că „Muncitorul caută să şi menţină suma salariului său muncind mai mult, fie că lucrează mai multe ore, fie că produce mai mult în aceeaşi oră... Rezultatul este următorul: cu cît lucrează mai mult, cu atît salariul pe care-l primeşte e mai mic..." Azi, în condiţiile cînd capitalismul nu luptă doar pentru obţinerea unui profit oarecare ci pentru profitul maxim, cînd concurenţa dintre capitalişti a devenit mai aprigă ca oricînd, apar de-a dreptul profetice cuvintele lui Marx referitoare la războiul industrial dintre capitalişti: „...caracteristica acestui război este că bătăliile nu se cîştigă atît prin recrutarea, cît prin concedierea armatei de muncitori. Comandanţii, capitaliştii, se întrec în a concedia care de care mai mulţi soldaţi industriali". Nu ştim precis cine este azi în lumea capitalistă campionul acestei competiţii. Fapt este că roadele acestei întreceri dintre „comandanţi" sînt catastrofale pentru clasa muncitoare din lumea capitalistă. Zecile de milioane de şomeri existenţi în lumea capitalistă, ca şi nenumăratele alte fapte din viaţa muncitorilor din lumea capitalistă vorbesc de la sine.

Marx acordă o atenţie deosebită demascării faptului că în condiţiile capitalismului noile invenţii tehnice, introducerea de noi maşini, duc la creşterea exploatării, la creşterea şomajului. Recitind aceste pasaje ale operei, gîndurile-ţi fug spre o întrebare pusă de un membru al delegaţiei agricole americane care vizitează U.R.S.S., conducătorilor unui colhoz: „La voi mecanizarea este introdusă pe scară largă, munca este uşurată. Ce vor face atunci în anii apropiaţi colhoznicii? Oaspetelui i s-a explicat că atunci oamenii vor lucra mai puţin şi se vor distra şi vor învăţa mai mult. Pentru oamenii sovietici o asemenea soluţionare a problemei este firească. Pentru cei care nu întrevăd o altă orînduire a lucrurilor decît cea capitalistă, ea pare însă de necrezut. Viaţa arată şi azi zi de zi justeţea celor indicate încă de Marx.

Lucrarea are o prefaţă de F. Engels, care conţine o expunere a lucrării, o motivare a modificărilor amintite. Prefaţa contribuie în mare măsură la atingerea ţelului ediţiei amintite, uşurînd maselor de muncitori înţelegerea problemelor expuse.

Opera lui K. Marx „Salariu, preţ şi profit", cuprinsă de asemenea în primul volum, relatează mai pe larg raportul dintre producţie, salariu şi profit, dintre salarii şi preţuri, despre valoarea muncii, despre părţile în care se scindează plusvaloarea, despre lupta dintre muncă şi capital şi rezultatele ei. Şi în această operă, ca în general în toate operele sale, Marx dezvăluie cu profunzime legile obiective care acţionează în lumea capitalistă şi care impun pieirea ei inevitabilă, înlocuirea ei cu o orînduire nouă, socialistă. Prin aceste lucrări trece ca un fir roşu ideea că în acest proces obiectiv „Istoria este judecătorul, iar proletariatul executorul sentinţei".

Volumul I— K. Marx, F. Engels „Opere alese" cuprinde una din cele mai valoroase opere a lui F. Engels „Contribuţii la problema locuinţelor". Profundă analiză economică, politică şi filosofică, lucrarea face odată cu demascarea concepţiei burgheze despre rezolvarea problemei locuinţelor ivită în Germania în urma dezvoltării furtunoase a capitalismului după războiul franco-prusac, o amplă demascare a concepţiilor proudhoniste, a socialismului burghez.

★

In volum sînt publicate o seamă de lucrări de analiză istorică. Astfel îşi găsesc loc în volum capodoperele lui Marx „Luptele de clasă din Franţa 1848—1850", „Optsprezece Brumar al lui Ludovic Bonaparte", „Războiul civil din Franţa".

„Luptele de clasă din Franţa" constituie prima operă în care se explică prin situaţia economică dată, cu ajutorul materialismului marxist, un fragment de istorie. F. Engels arăta în prefaţa lucrării: „Ceea ce mai dă lucrării noastre o importanţă cu totul specială este faptul că ea exprimă pentru prima dată formula în care partidele muncitoreşti din toate ţările lumii îşi sintetizează în mod unanim revendicarea organizării din nou a economiei: însuşirea mijloacelor de producţie de către societate". Ulterior Marx a extins această necesitate şi asupra mijloacelor de schimb. In această lucrare K. Marx face o amplă analiză a revoluţiei din 1848 care a cuprins întreaga Europă. Marx subliniază că această revoluţie a dus peste tot la clarificarea relaţiilor de clasă, la crearea unei „adevărate burghezii" şi a unui „adevărat proletariat", la afirmarea proletariatului ca o forţă socială puternică. Filele lucrării acuză puternic trădarea burgheziei, demască caracterul limitat al revoluţiei burgheze, faptul că după luarea puterii, înlocuind o formă de exploatare cu alta — burghezia îşi îndreaptă dictatura împotriva maselor care au ajutat-o să smulgă puterea din mîinile feudalilor.

„Optsprezece Brumar al lui Ludovic Bonaparte" este în fond o continuare a operei „Luptele de clasă din Franţa", o desăvîrşire a ei. In ea se analizează pe larg cauzele care au determinat posibilitatea loviturii de stat a lui Ludovic Bonaparte, îndeosebi atitudinea parlamentului — care de frica maselor, a proletariatului în primul rînd, care şi-a demonstrat din plin forţa, capacitatea de a se manifesta ca o forţă politică de sine stătătoare în luptele din iunie 1849 — a suprimat o seamă de drepturi cucerite prin revoluţie. Marx subliniază că prin anularea dreptului la votul universal „...din reprezentantă liber aleasă a poporului, ea se transformase în parlamentul uzurpator al unei clase, recunoscu din nou că ea însăşi tăiase muşchii care legau capul parlamentar de trupul naţiunii". Lovitura de stat din 2 decembrie 1851, organizată de Ludovic Bonaparte, reîntoarcerea la imperiu a fost apreciată în acelaşi timp de clasicii marxism-leninismului ca o dovadă a lipsei de maturitate a năzuinţelor proletare din acea vreme. Dar tocmai această lovitură de stat avea să creeze condiţiile necesare pentru această maturizare, pentru puternicele lupte proletare ce vor izbucni peste două decenii.

Opera lui Marx „Războiul civil din Franţa", este o analiză a experienţei Comunei din Paris făcută, după expresia lui Lenin, pătrunzător, precis şi strălucit ca de un om de acţiune, ca de un revoluţionar. Marx analizează condiţiile economice şi sociale care au generat izbucnirea primei revoluţii proletare, conchizînd că Parisul se afla într-o situaţie în care nici o revoluţie nu putea să izbucnească fără a îmbrăca un caracter proletar Definind caracterul specific al situ

Rezultatele Conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1-a)

de pact la care să participe la început cele patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie şi Franţa — precum şi alte cîteva state europene, ar putea avea o însemnătate pozitivă. Este numai necesar ca acest pact să ţină seama de situaţia reală existentă în Germania, unde în ultimii zece ani s-au constituit două state germane. Considerăm pe deplin posibil să se găsească un mod de îmbinare a intereselor securităţii generale europene cu interesele dezvoltării Republicii Democrate Germane şi Republicii Federale Germane, care să corespundă atît intereselor poporului german, cît şi intereselor păcii generale.

Este de presupus că la viitoarea conferinţă din octombrie a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri vor fi examinate noi posibilităţi de înţelegere în această problemă importantă. Aceste posibilităţi nu pot fi considerate ca epuizate.

In această ordine de idei trebuie menţionată o altă propunere a noastră referitoare la securitatea europeană, care a fost transmisă spre examinare conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care urmează să se întrunească în octombrie. Am în vedere propunerea Guvernului sovietic că pînă la crearea sistemului de securitate generală europeană, statele participante la grupările existente în prezent în Europa să-şi asume obligaţia de a nu folosi forţa armată unele împotriva altora. Este de la sine înţeles şi noi am declarat aceasta la Geneva, că o asemenea obligaţie nu trebuie să ştirbească dreptul statului la autoapărare individuală sau colectivă în caz de atac armat, drept prevăzut în articolul 51 al Cartei O.N.U.

După părerea noastră este greu să se obiecteze împotriva acestei propuneri. Să admitem într-adevăr că realizarea unui acord în problema încheierii unui tratat cu privire la asigurarea securităţii în Europa — fie cu participarea tuturor statelor Europei, fie la început cu participarea numai a unora dintre statele europene — ar putea să întîrzie.

Noi am spus la Geneva: De ce în acest caz nu se poate cădea de acord ca participanţii la grupările militare existente — occidentală şi de la Varşovia — să-şi asume obligaţia simplă, dar corespunzătoare intereselor celor mai vitale ale popoarelor de a nu recurge la folosirea forţei armate unii împotriva altora?

Încheierea în această privinţă a unui tratat între statele participante la grupările existente ar însemna fără îndoială un pas înainte pe calea creării unui sistem eficace de securitate în Europa.

Nu s-a realizat niciun fel de înţelegere definitivă în privinţa securităţii în Europa, inclusiv în privinţa acestei ultime propuneri a Guvernului sovietic. Totuşi, ca urmare a schimbului de păreri care a avut loc între şefii guvernelor celor patru puteri, toţi au fost de acord că examinarea acestei probleme importante trebuie continuată. Totodată, reprezentanţii celor trei puteri occidentale au fost de asemenea de părere să fie examinată propunerea Guvernului sovietic cu privire la încheierea unui tratat între grupările occidentale şi de la Varşovia.

La Conferinţa de la Geneva am ridicat o problemă care devine tot mai actuală — problema sprijinirii de către cele patru puteri a statelor care ar dori să ducă o politică de neutralitate şi de neparticipare la blocuri şi coaliţii militare. Se ştie că în unele state din Europa, din Orientul Apropiat şi Mijlociu, mişcarea pentru promovarea unei politici de neutralitate se intensifică tot mai mult. Această tendinţă este cu totul lesne de înţeles deoarece se ştie din trecut că ţările care au dus o politică de neutralitate, au asigurat popoarelor lor securitatea şi au jucat un rol pozitiv. Noi am declarat la Geneva că dacă unele sau altele dintre statele care vor să ducă o politică de neutralitate ar ridica problema garantării securităţii şi inviolabilităţii lor teritoriale, Uniunea Sovietică ar fi gata să participe împreună cu celelalte puteri la asemenea garanţii.

După cum se ştie, U.R.S.S., a făcut deja o asemenea propunere în privinţa Austriei, iar la conferinţa de la Viena a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri s-a realizat un acord de principiu privind respectarea neutralităţii Austriei de către guvernele U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei.

După părerea noastră, această problemă rămîne actuală şi după Conferinţa de la Geneva şi merită o serioasă atenţie.

La Conferinţa de la Geneva a avut loc un schimb de păreri asupra problemei germane. Trebuie spus că la conferinţă au ieşit la iveală diferite feluri de a aborda soluţionarea acestei probleme, a problemei privind direcţia în care trebuie să se dezvolte Germania. Pentru securitatea popoarelor Europei, cea mai mare însemnătate o are problema dacă Germania se va dezvolta sau nu într-o direcţie care să corespundă intereselor asigurării păcii în Europa, sau dacă dezvoltarea Germaniei va urma ca şi altădată calea reînvierii militarismului şi a creării în centrul Europei a focarului unui nou război.

Reprezentanţii celor trei puteri au luat apărarea acorduriIor de la Paris care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale şi includerea ei în gruparea militară a puterilor occidentale. Totodată ei nu au ascuns că şi Germania unificată ei nu o concep altfel decît integrată în gruparea occidentală menţionată. Este limpede că Uniunea Sovietică nu a putut şi nu poate să fie de acord cu un astfel de punct de vedere, deoarece el nu corespunde intereselor securităţii europene, şi nici securităţii Uniunii Sovietice, ceea ce nu putem şi nu avem dreptul să scăpăm din vedere.

La aceasta ni s-a replicat că cele trei puteri occidentale ar putea accepta încheierea unui pact la care să participe cinci state (U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie, Franţa şi Germania unificată) şi propun ca Uniunea Sovietică să accepte „garanţii de securitate" din partea participanţilor sus menţionaţi la acest pact. Noi am răspuns că vrem să clarificăm deplin această problemă a garanţiilor pentru Uniunea Sovietică. Propuneri de garanţii, am declarat noi, sînt de înţeles cînd este vorba de un stat mic care nu dispune de forţe armate capabile să-i asigure pe deplin securitatea. Este absolut limpede că orice propuneri în acest sens cu privire la U.R.S.S. nu au nici un temei.

Trebuie de asemenea subliniat că este vorba de garanţii care urmează să fie acordate Uniunii Sovietice de către state legate între ele prin obligaţii militare separate pe baza altor tratate şi acorduri îndreptate în mod evident împotriva Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară.

Uniunea Sovietică consideră că cea mai importantă garanţie a securităţii în Europa ar fi în primul rînd să se creeze un sistem general european de securitate, precum şi să se împiedice renaşterea militarismului german, să se împiedice transformarea Germaniei în focarul unei noi agresiuni în Europa.

Ne-am expus la Geneva părerile în problema germană. Am declarat că aplicarea acordurilor de la Paris — adică remilitarizarea Germaniei occidentale, refacerea potenţialului ei militar şi includerea Germaniei occidentale în grupările militare occidentale — este incompatibilă cu sarcina unificării Germaniei.

Noi am amintit că Uniunea Sovietică a atras şi înainte atenţia guvernelor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei asupra consecinţelor pe care le pot avea acordurile de la Paris.

In prezent, acordurile de la Paris au şi intrat în vigoare şi sînt aplicate, şi aceasta a creat o situaţie nouă care nu poate fi nesocotită. Totodată însă, aceasta înseamnă că rezolvarea problemei germane, în condiţiile existenţei acordurilor de la Paris, trebuie căutată pe altă cale — pe calea atenuării încordării internaţionale în Europa, pe calea lichidării actualelor grupări militare de state şi a creării unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

Tocmai în această direcţie trebuie să fie îndreptate atît eforturile poporului german cît şi ale celorlalte state interesate.

Nu se poate constata decît cu satisfacţie faptul că în cercurile opiniei publice din Germania occidentală şi în presa vest-germană răsună tot mai des şi mai insistent cereri de schimbare a politicii guvernului Republicii Federale Germane în problemele reunificării Germaniei, deoarece o politică la baza căreia stă remilitarizarea Germaniei occidentale şi includerea ei în blocuri militare exclude posibilitatea unificării ţării.

Aceasta este situaţia în problema germană din punctul de vedere al condiţiilor externe, internaţionale, ale unificării Germaniei.

Nu trebuie însă să se uite că există şi condiţii interne în Germania însăşi, care au de asemenea o mare însemnătate la rezolvarea problemei viitorului ei.

Actuala Germanie nu mai este Germania care a existat acum 10 ani în prima perioadă după zdrobirea regimului hitlerist. In deceniul care a trecut s-au constituit pe teritoriul Germaniei două state germane de sine stătătoare — Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană, şi aceste două republici sînt recunoscute de alte ţări ca state suverane. Ambele au relaţii diplomatice şi comerciale cu alte ţări şi participă la tratatele şi acordurile corespunzătoare din Europa.

Nu se poate să nu se ţină seama de faptul că în aceste două state s-au statornicit orînduiri sociale şi economice diferite prin natura lor. In Republica Democrată Germană sînt la putere muncitorii şi aliaţii lor — ţărănimea muncitoare şi intelectualitatea — care au păşit pe calea construcţiei socialiste şi care sînt ferm convinşi de justeţea căii pe care au ales-o. Este cu totul de înţeles că oamenii muncii din Republica Democrată Germană declară că nu pot pune în primejdie cuceririle pe care le-au dobîndit în perioada menţionată.

La rezolvarea problemei unificării Germaniei nu se poate să nu se ţină seama atît de părerea Republicii Democrate Germane, cît şi de cea a Republicii Federale Germane. Cu alte cuvinte, această problemă nu poate fi rezolvată fără participarea germanilor înşişi.

Toate acestea înseamnă că, în condiţiile internaţionale şi interne create în Germania, este cu neputinţă să se unifice Germania prin contopirea mecanică a celor două părţi ale ei şi că nici un fel de asemenea încercări şi planuri nu pot avea succes, întrucît ele nu ţin seama de situaţia reală. In condiţiile actuale problema germană poate fi rezolvată numai treptat, pe căile colaborării dintre Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană şi ale unei apropieri a lor, care să corespundă intereselor păcii şi progresului.

La Geneva nu am găsit un limbaj comun în problema germană. Totuşi, este de presupus că schimbul de păreri care a avut loc şi în cadrul căruia delegaţia sovietică şi-a expus în mod limpede poziţia, îşi va vădi importanţa atunci cînd miniştrii celor patru puteri vor relua în octombrie anul acesta tratativele în problemele care s-au discutat la Conferinţa de la Geneva.

Guvernul sovietic îşi dă bine seama că în calea rezolvării problemei germane, miniştrii Afacerilor Externe vor întîmpina destule dificultăţi, destule obstacole neaşteptate. Aceasta este de înţeles deoarece la Conferinţa Şefilor Guvernelor celor patru puteri au ieşit la iveală două feluri diferite de abordare a rezolvării problemei germane.

Dificultăţile legate de reglementarea problemei germane nu trebuie totuşi să constituie un obstacol în calea succesului lucrărilor conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe, şi în special nu pot să constituie un obstacol în calea rezolvării problemei fundamentale, principale, pe care urmează s-o examineze miniştrii Afacerilor Externe — problema creării unui sistem general european de securitate.

La Conferinţa de la Geneva s-a acordat o mare atenţie problemei dezarmării. Aceasta se explică prin însemnătatea acestei probleme însăşi. Dezvoltarea forţelor armate, creşterea fără precedent şi perfecţionarea armamentelor iau an de an o amploare tot mai mare şi dau naştere în rîndul popoarelor la o legitimă îngrijorare pentru viitorul lor. Este deosebit de necesar să se sublinieze aceasta în legătură cu producţia şi stocarea armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

După cum se ştie, tratativele în problema reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice, care au durat aproape zece ani, nu au dat rezultatele necesare. „Războiul rece" şi neîncrederea existentă în relaţiile dintre state, şi în primul rînd în relaţiile dintre marile puteri, au avut drept rezultat că în ultimii ani aceste tratative au ajuns de fapt în impas.

După părerea guvernului sovietic, la examinarea problemei dezarmării, sarcina principală este în prezent găsirea căilor de apropiere a poziţiilor puterilor în această problemă şi realizarea înţelegerii necesare atît în problema reducerii armamentelor clasice, cît şi în problema interzicerii armei atomice.

Tocmai acestui scop îi corespund cunoscutele propuneri din 10 mai ale Guvernului sovietic cu privire la reducerea generală a armamentelor, interzicerea armei atomice şi înlăturarea primejdiei unui nou război. Este cazul să reamintim atitudinea pozitivă manifestată faţă de aceste propuneri de cercurile largi ale opiniei publice mondiale, precum şi de o serie de state din Europa şi Asia, care au apreciat pe drept cuvînt aceste propuneri ca o acţiune importantă a Uniunii Sovietice în lupta pentru pace şi securitate a popoarelor.

Ţinînd seama că aceste noi propuneri ale Guvernului sovietic, prezentate în Organizaţia Naţiunilor Unite nu au fost încă de fapt examinate, iar guvernele S.U.A., Marii Britanii şi Franţei nu şi-au exprimat punctul lor de vedere faţă de ele, delegaţia noastră la Conferinţa de la Geneva s-a interesat fireşte în primul rînd de atitudinea faţă de aceste propuneri a guvernelor susmenţionate. Noi am atras atenţia că Uniunea Sovietică s-a declarat de acord cu propunerea puterilor occidentale în problema nivelului forţelor armate pentru cele cinci mari puteri, şi anume: pentru S.U.A., U.R.S.S., R.P. Chineză — între 1.000.000—1.500.000 de oameni, pentru Franţa şi Marea Britanie — cîte 650.000 de oameni. In legătură cu aceasta, avem motive să sperăm că cele trei puteri vor adopta la rîndul lor o poziţie în problema armei atomice care să permită realizarea unui acord în această problemă. In felul acesta, întreaga problemă a dezarmării ar fi pusă pe o bază reală.

Avînd însă în vedere faptul că realizarea unei înţelegeri în problema reducerii armamentelor clasice şi a interzicerii armei atomice poate necesita un timp îndelungat, noi am propus ca statele participante la Conferinţa de la Geneva să-şi asume chiar de pe acum obligaţia de a nu folosi primele arma atomică şi cu hidrogen şi să apeleze la celelalte state să procedeze la fel.

In propunerile din 10 mai ale Uniunii Sovietice s-a acordat o deosebită atenţie creării unui sistem eficace de control internaţional asupra înfăptuirii reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice.

După cum just a subliniat preşedintele S.U.A., „fiecare plan de dezarmare se rezumă la problema controlului şi inspecţiei". Această chestiune este într-adevăr foarte serioasă şi noi trebuie să-i găsim o rezolvare reciproc acceptabilă.

Guvernul sovietic consideră că în prezent lipsesc condiţiile necesare pentru un control internaţional care să se bucure de încrederea tuturor statelor şi să corespundă în întregime intereselor securităţii internaţionale. Cu aceasta a fost de acord şi guvernul Statelor Unite. Putem înţelege îndoielile preşedintelui S.U.A. exprimate în ajunul Conferinţei de la Geneva în privinţa posibilităţii ca în momentul de faţă „să se deschidă toate uzinele" Statelor Unite pentru „o inspecţie nelimitată".

Ce-i de făcut? Guvernul sovietic consideră că problema instituirii controlului internaţional şi a drepturilor şi împuternicirilor organului internaţional de control trebuie examinată în strînsă legătură cu aplicarea măsurilor pentru micşorarea încordării internaţionale, pentru întărirea încrederii între state şi luarea altor măsuri privitoare la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice.

La conferinţa de la Geneva, preşedintele S.U.A., dl. D. Eisenhower a prezentat propunerea cu privire la organizarea unui schimb de informaţii militare între Uniunea Sovietică şi Statele Unite şi cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două părţi.

Dînd aprecierea cuvenită năzuinţei cuprinse în această propunere de a se găsi o rezolvare problemei atît de complicate a controlului internaţional, nu se poate să nu se spună totodată că efectul real al unor asemenea măsuri nu ar fi prea mare.

In convorbirile neoficiale cu conducătorii guvernului S.U.A. noi am declarat fără ocol că fotografiile din avion nu pot da rezultatele scontate deoarece cele două ţări ale noastre dispun de vaste întinderi unde dacă vrei se poate ascunde orice. Trebuie să se ţină seama şi de faptul că planul propus afectează numai teritoriile proprii ale celor două ţări, lăsînd la o parte forţele armate şi construcţiile militare situate pe teritoriile altor state.

Considerăm mai realiste şi mai eficace acele propuneri elaborate în amănunt cu privire la instituirea unui control internaţional care au fost prezentate de Guvernul sovietic la 10 mai.

Aceste propuneri dau posibilitatea ca încă în prima etapă a aplicării măsurilor pentru reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice să se acorde organului internaţional de control drepturi şi împuterniciri largi.

In propunerile sale din 10 mai, Guvernul sovietic s-a pronunţat pentru o metodă de control foarte radicală, şi anume ca organul internaţional de control să creeze fără întîrziere, în scopul prevenirii unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altuia, posturi de control pe teritoriile tuturor statelor respective, pe bază de reciprocitate. Noi am propus ca aceste posturi să fie create în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzi şi aeroporturi. Ele ar supraveghea să nu aibe loc concentrări şi deplasări periculoase de forţe militare terestre, aeriene şi maritime.

La Geneva, delegaţia sovietică şi-a exprimat dorinţa ca reducerea efectivului forţelor armate şi a armamentelor să înceapă fără alte amînări. Noi am propus ca cele patru puteri să dea un exemplu în această privinţă, reducîndu-şi contingentele militare cu numărul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei. Acţionînd în spiritul acestei propuneri, Guvernul sovietic a hotărît recent să retragă pînă la 1 octombrie pe teritoriul sovietic toate trupele sovietice cantonate în Austria şi să reducă efectivul total al forţelor armate ale U.R.S.S. cu numărul trupelor retrase din Austria. Dacă celelalte trei puteri ar lua măsuri similare, aceasta ar contribui la stabilirea unei atmosfere de încredere internaţională şi ar corespunde intereselor reducerii armamentelor.

Toate propunerile noastre au urmărit un singur scop, simplu şi clar — de a obţine micşorarea continuă a încordării internaţionale, de a elibera popoarele de teama războiului, de a le insufla încrederea că ele pot trăi şi munci în linişte pentru binele şi fericirea generaţiilor viitoare.

Aceasta o cer imperios sute de milioane de oameni. In această privinţă, este semnificativ faptul că în timpul şederii ei la Geneva, delegaţia guvernamentală sovietică a primit numeroase scrisori de la cele mai diferite organizaţii şi persoane din numeroase ţări. In acele zile au sosit la Geneva sute de delegaţii din Franţa, din cele două părţi ale Germaniei şi din alte ţări. Ele au cerut insistent încetarea „războiului rece" şi crearea condiţiilor necesare pentru o viaţă paşnică şi liniştită.

Fireşte noi n-am crezut că la Geneva, în decurs de 5—6 zile, vom reuşi să realizăm un acord asupra tuturor propunerilor prezentate de delegaţia sovietică. Experienţa a arătat că realizarea unui acord în asemenea probleme necesită timp, mai ales cînd este vorba de o problemă atît de complicată ca încheierea unei convenţii internaţionale cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice şi instituirea unui control internaţional eficace asupra aplicării acestor măsuri. De aceea noi am propus ca şefii guvernelor celor patru puteri să consemneze punctele lor de vedere în problemele în care acestea coincid în esenţă sau s-au apropiat simţitor. Aceasta se referă în primul rînd la nivelul menţionat de mine al armamentelor celor cinci puteri, la rezolvarea problemei reducerii armamentelor clasice şi a interzicerii în etape a armei atomice, precum şi la controlul internaţional. Noi am pornit de la premiza că la conferinţa de la Geneva acordul în unele probleme principale ale dezarmării, ar înlesni într-o mare măsură examinarea în continuare a acestei probleme şi încheierea susmenţionatei Convenţii internaţionale.

S-a hotărît să se continue eforturile pentru realizarea unui acord asupra fondului problemei dezarmării. Miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri li s-a dat directiva corespunzătoare.

A patra problemă care figura pe ordinea de zi a conferinţei de la Geneva a fost problema dezvoltării contactelor dintre Est şi Vest.

Uniunea Sovietică a fost şi este adeptă a unei largi colaborări internaţionale, a dezvoltării multilaterale a legăturilor economice, ştiinţifice şi culturale între state. Noi considerăm foarte util schimbul de delegaţii între ţări şi vizitele reciproce ale reprezentanţilor industriei, agriculturii, comerţului, ştiinţei, culturii şi artei, ale reprezentanţilor vieţii publice. Sîntem de asemenea adepţi ai dezvoltării turismului.

Noi apreciem pozitiv acţiuni ca schimbul de delegaţii agricole între U.R.S.S. şi S.U.A. şi ne exprimăm satisfacţia în legătură cu atmosfera favorabilă în care îşi desfăşoară activitatea delegaţia agricolă sovietică în S.U.A. şi delegaţia americană în Uniunea Sovietică.

In prezent între Marea Britanie şi Uniunea Sovietică au loc deja tratative în chestiunea dezvoltării legăturilor în domeniul colaborării culturale. Să sperăm că ele vor fi încununate de succes. Trebuie de asemenea subliniat că în cursul convorbirilor neoficiale cu primul ministru al Marii Britanii, Eden, noi am examinat în sens pozitiv problema organizării unor vizite reciproce de nave ale flotei maritime militare şi de delegaţii militare.

Examinarea la Geneva a problemei contactelor între Est şi Vest s-a încheiat cu adoptarea de către conferinţa şefilor guvernelor, la propunerea preşedintelui D. Eisenhower, a următoarei hotărîri:

„Miniştrii Afacerilor Externe vor trebui să studieze prin intermediul experţilor toate măsurile, inclusiv cele care pot fi luate de organe şi instituţii ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, susceptibile

a) să ducă la înlăturarea treptată a piedicilor care stau în calea liberei comunicări şi comerţului paşnic între popoare şi

b) la realizarea unor contacte şi legături libere reciproc avantajoase pentru ţările şi popoarele interesate".

Nu încape îndoială că succesul în această acţiune care, întrucît este vorba de relaţiile dintre cele patru puteri, este încă departe de a fi căpătat dezvoltarea cuvenită, ar contribui în mare măsură la micşorarea încordării internaţionale, la întărirea încrederii între state şi la dezvoltarea colaborării internaţionale.

După cum am mai arătat, Guvernul sovietic a propus ca la conferinţa de la Geneva să se examineze şi problemele actuale ale Asiei şi Extremului Orient. Deşi la Conferinţa de la Geneva nu s-a reuşit să se ajungă la un acord asupra necesităţii examinării acestor probleme în mod oficial, am avut totuşi cu conducătorii delegaţiilor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei un schimb de păreri neoficiale asupra acestor probleme. In cadrul acestor convorbiri neoficiale în afara şedinţelor, s-a atins problema Indochinei în legătură cu îndeplinirea acordului de la Geneva din anul 1954, precum şi problemele relaţiilor dintre S.U.A. şi Republica Populară Chineză. Fireşte că din partea noastră atenţia principală a fost acordată problemei Taivanului şi drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U. Guvernul sovietic speră că schimbul menţionat de păreri va servi la reglementarea acestor probleme în concordanţă, cu drepturile legitime ale poporului chinez şi ale celorlalte popoare din Asia şi în concordanţă cu interesele menţinerii păcii în Extremul Orient.

Este necesar să se sublinieze aici marea însemnătate a noilor propuneri importante ale guvernului Republicii Populare Chineze, îndreptate spre reglementarea problemelor internaţionale nerezolvate şi care creează perspective favorabile stabilirii încrederii internaţionale în regiunea Asiei şi în bazinul Oceanului Pacific. Guvernul sovietic sprijină întru totul aceste propuneri expuse în declaraţia tovarăşului Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, „Cu privire la actuala situaţie internaţională şi politica externă a R. P. Chineze", făcută la 30 iulie în cadrul celei de a 2-a sesiuni a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină.

La sfîrşitul lucrărilor sale conferinţa de la Geneva a adoptat de comun acord directivele şefilor guvernelor către miniştrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri în toate cele patru probleme care s-au discutat la conferinţa de la Geneva: securitatea în Europa, problema germană, dezarmarea şi dezvoltarea contactelor între Est şi Vest. Aceste directive sînt importante prin faptul că exprimă năzuinţa tuturor participanţilor la conferinţă de a găsi, prin examinarea mai amănunţită a problemelor susmenţionate, posibilităţi de realizare a înţelegerii necesare între puteri. Tocmai în aceasta constă marea importanţă a directivelor adoptate la Geneva.

III.

Rezultatele Conferinţei de la Geneva. Concluziile noastre.

Făcînd bilanţul Conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri, trebuie să reamintim că înainte de a pleca la Geneva, am declarat că ar fi naiv să se creadă că toate problemele internaţionale complexe pot fi rezolvate în cîteva zile. Numai oameni care cred în minuni puteau să se aştepte la aceasta. In acelaş timp, am respins cu hotărîre pesimismul neîntemeiat.

Viaţa a confirmat justeţea acestei aprecieri a situaţiei. In prezent, nimeni nu poate nega că conferinţa de la Geneva a dat importante rezultate pozitive, care se pot resimţi într-o şi mai mare măsură în viitor. Ea a avut un rol important în atenuarea încordării în relaţiile dintre state, şi, în primul rînd, în relaţiile dintre marile puteri, în restabilirea încrederii necesare între ele.

Întîlnirea şefilor guvernelor celor patru puteri, care s-a desfăşurat într-o atmosferă de colaborare şi înţelegere reciprocă, va lăsa fără îndoială urme adînci în relaţiile internaţionale şi va avea o influenţă favorabilă asupra dezvoltării lor în viitor. De o mare însemnătate este stabilirea contactului personal între conducătorii celor patru mari puteri. Imbucurător a fost spiritul colaborării şi năzuinţei spre înţelegere reciprocă, care a domnit la conferinţă. Acesta s-a făcut simţit mai ales la întîlnirile neoficiale care au permis un schimb deschis de păreri în toate problemele. Trebuie subliniat în mod deosebit că la conferinţa de la Geneva n-am întîmpinat alte stări de spirit. Dimpotrivă, toţi au căutat posibilităţi de conciliere a punctelor de vedere în problemele practice discutate la conferinţă, cu toată deosebirea de poziţii în ce priveşte fondul problemelor examinate.

Impreună cu conducătorii Statelor Unite ale Americii, Angliei şi Franţei, am precizat punctele de contact dintre poziţiile noastre în problemele discutate, ne-am dat seama mai clar de divergenţele noastre şi am hotărît să continuăm să căutăm căile spre realizarea acordurilor necesare. Nu ne îndoim că prin continuarea tratativelor se vor putea înlătura dificultăţile existente şi se va putea găsi soluţia problemelor litigioase în interesul cauzei păcii.

Directivele către miniştrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri, elaborate la conferinţă, sînt rezultatul căutării unor hotărîri reciproc acceptabile, ţinîndu-se seama de interesele tuturor participanţilor la tratative.

Numai pe această cale pot fi rezolvate toate problemele internaţionale importante. La Geneva, politica „de pe poziţii de forţă" a fost lăsată la o parte. Acest lucru nu poate fi decît salutat, cu atît mai mult cu cît spiritul constructiv al tratativelor de la Geneva continuă în prezent să-şi exercite influenţa binefăcătoare asupra relaţiilor internaţionale. Nu se poate să nu se observe, de pildă, că în ultimele zile atît în S.U.A. cît şi în Anglia au fost formulate păreri de o mare însemnătate pentru apropiatele întîlniri diplomatice şi anume că principiul relaţiilor dintre state trebuie să fie „tratativele şi nu forţa".

Eram convinşi că conferinţa de la Geneva va da rezultate pozitive şi nu ne-am înşelat. Sîntem convinşi acum, că pe viitor, dacă va exista bunăvoinţă şi dacă se va ţine seama de interesele tuturor părţilor în cauză, cele patru puteri vor reuşi să obţină noi rezultate pozitive în examinarea şi reglementarea problemelor internaţionale importante.

Conferinţa de la Geneva a fost salutată de cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale. Popoarele salută rezultatele ei ca un rezultat important al eforturilor lor în lupta pentru menţinerea şi întărirea păcii. Ele îşi exprimă totodată hotărîrea de a continua aceste eforturi pentru a duce la capăt lucrul început. In ansamblu, rezultatele conferinţei de la Geneva sînt pe drept cuvînt apreciate ca un pas serios spre pace şi spre încetarea „războiului rece".

Succesul conferinţei de la Geneva este subliniat cu satisfacţie şi de către cercurile conducătoare ale statelor.

Declaraţii în legătură cu rezultatele conferinţei de la Geneva au fost făcute de participanţii la această conferinţă — preşedintele S.U.A., D. Eisenhower, primul ministru al Angliei, A. Eden, primul ministru al Franţei, E. Faure. Este necesar să se sublinieze că în toate aceste declaraţii este menţinut acel spirit de colaborare şi înţelegere reciprocă, care a ajutat să fie asigurat succesul conferinţei de la Geneva şi care a deschis perspectivele întăririi continue a încrederii în relaţiile dintre state. Noi salutăm în special declaraţia preşedintelui D. Eisenhower că este necesar „să se păşească înainte pe o cale constructivă, şi nu pur şi simplu să se repete acţiunile lamentabile, acţiunile negative ale trecutului".

In legătură cu aceasta trebuie menţionat că în cercurile oficiale din S.U.A. se manifestă în ultima vreme tendinţa de a trage concluziile corespunzătoare şi de a contribui la normalizarea relaţiilor internaţionale. Este îmbucurător să constatăm că în S.U.A. au apărut forţe care acţionează în această direcţie. Este cazul să amintim, de pildă, declaraţia preşedintelui Comisiei senatoriale pentru afaceri externe a Congresului S.U.A., Walter George, care insistă asupra convocării în viitorul apropiat a unei conferinţe a miniştrilor Afacerilor Externe ai puterilor, cu participarea Republicii Populare Chineze. Dl. George consideră în mod just că normalizarea relaţiilor americano-chineze ar asigura un succes important pe calea slăbirii încordării în Extremul Orient.

Este interesant faptul că majoritatea covîrşitoare a organelor presei mondiale dă o apreciere pozitivă rezultatelor Conferinţei de la Geneva.

Aşa, de pildă, influentul ziar american „New York Times" scrie:

„Posibilitatea izbucnirii unui conflict în Occident a dispărut încă înainte de conferinţa la cel mai înalt nivel. Ca urmare a relaţiilor care s-au stabilit în prezent între cei patru mari, se poate presupune că vor fi întreprinse toate eforturile pentru a evita serioase neplăceri în Asia".

„News of World", cel mai răspîndit ziar din Anglia, a publicat un articol al deputatului conservator Boothby, membru în parlamentul englez, care caracterizează conferinţa de la Geneva ca „o mare victorie a forţelor morale din întreaga lume, care vor exercita o presiune din ce în ce mai mare asupra tuturor guvernelor în favoarea cauzei păcii".

Este semnificativă următoarea declaraţie a ziarului francez „Le Populaire": „Desigur, directivele trasate miniştrilor nu rezolvă problemele puse. Dar chiar şi numai faptul că directivele au fost formulate, constituie o dovadă a voinţei de pace manifestate de cele patru mari puteri. Să nu ne facem iluzii. Ne mai aşteaptă greutăţi. Totuşi, la Geneva a fost creată o nouă atmosferă. Şi aceasta îndreptăţeşte speranţe... La Geneva, unde s-a pus capăt războiului rece, s-a conturat perspectiva unei păci trainice".

In timpul conferinţei de la Geneva, primul ministru al Marii Britanii, A. Eden şi delegaţia Uniunii Sovietice au examinat problema posibilităţilor de întărire a relaţiilor dintre cele două ţări. Cunoaşteţi din presă că eu şi tovarăşul N. S. Hruşciov am fost invitaţi de dl. A. Eden să vizităm Anglia şi că noi am acceptat această invitaţie. In legătură cu aceasta a fost dat publicităţii următorul comunicat asupra căruia am căzut de acord cu guvernul britanic: „In timpul conferinţei de la Geneva, primul ministru al Regatului Unit şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice au discutat problema importanţei întăririi relaţiilor dintre cele două ţări ale lor prin menţinerea contactului personal stabilit de ei la Geneva. Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., au acceptat invitaţia lui sir Anthony Eden de a vizita Regatul Unit în primăvara anului viitor".

Guvernul sovietic a avut o atitudine pozitivă faţă de iniţiativa guvernului britanic, fiind convins că dezvoltarea contactelor personale la nivel înalt va avea o mare însemnătate pentru menţinerea atmosferei de colaborare practică care s-a stabilit la Conferinţa de la Geneva.

Parlamentul englez a aprobat în unanimitate ştirea anunţată de primul ministru al Marii Britanii, A. Eden, cu privire la proiectata vizită în Anglia a conducătorilor U.R.S.S. Se poate spera că Sovietul Suprem al U.R.S.S. va aproba de asemenea în unanimitate hotărîrea noastră de a vizita Marea Britanie.

Guvernul sovietic fiind adept al contactului personal între conducătorii statelor şi năzuind spre întărirea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Franţa, a hotărît să invite pe primul ministru al Franţei, dl. Faure şi pe ministrul Afacerilor Externe al Franţei, dl. Pinay, să viziteze Uniunea Sovietică atunci cînd vor considera nimerit.

Sperăm că guvernul francez va accepta această propunere.

Vizita conducătorilor guvernului francez în Uniunea Sovietică şi contactul personal cu ei va contribui la continua dezvoltare favorabilă a relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Franţa.

Tovarăşi deputaţi!

Rezultatele conferinţei de la Geneva confirmă cu toată claritatea justeţea politicii externe a Guvernului sovietic, îndreptată spre asigurarea coexistenţei paşnice a statelor. Bizuindu-se pe sprijinul întregului popor sovietic, Guvernul sovietic va urma şi de acum înainte această cale.

Conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii şi Franţei, a pus o bază bună pentru reluarea colaborării dintre cele patru ţări ale noastre, colaborare care s-a dezvoltat cu succes în anii celui de al doilea război mondial în lupta comună împotriva agresorului, dar care a fost tulburată în perioada de după război. Sarcina constă acum în a dezvolta colaborarea pe baza contactului sincer constructiv şi a respectului reciproc, bază care a fost creată la Geneva.

Eforturile comune ale celor patru puteri participante la Conferinţa de la Geneva îndreptate spre lichidarea „războiului rece" şi spre rezolvarea de comun acord a problemelor internaţionale arzătoare, constituie una din cele mai importante condiţii ale asigurării unei păci trainice în întreaga lume.

Rezultatele Conferinţei de la Geneva au arătat următoarele.

In primul rînd, conferinţa a contribuit în mod cert la micşorarea continuă a încordării în situaţia internaţională şi sperăm că va contribui la atingerea nobilului ţel al asigurării unei păci trainice şi îndelungate. Guvernul sovietic va lua toate măsurile pentru ca acest ţel să fie atins.

In al doilea rînd, contactul personal între oamenii de stat ai celor patru puteri în perioada conferinţei s-a dovedit foarte rodnic şi a fost tot atît de important ca şi tratativele oficiale.

Guvernul sovietic este gata să contribuie şi în viitor la dezvoltarea şi întărirea contactelor între oamenii de stat.

In al treilea rînd, conferinţa de la Geneva a constituit începutul unei importante cotituri spre îmbunătăţirea relaţiilor dintre cele patru puteri, şi nu numai dintre aceste puteri. Sperăm că această cotitură va pune capăt „războiului rece" cu condiţia ca fiecare parte să manifeste bunăvoinţă şi năzuinţa sinceră spre colaborare.

Guvernul sovietic a luat şi va lua toate măsurile pentru încetarea „războiului rece", pentru lichidarea încordării în relaţiile internaţionale, pentru asigurarea unei păci trainice în întreaga lume.

Bilanţul conferinţei de la Geneva arată că ea a avut rezultate pozitive pentru cauza păcii.

Dar va trebui să mai căutăm căile de rezolvare a problemelor internaţionale nereglementate şi din acest punct de vedere viitoarea conferinţă din octombrie a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri are o mare însemnătate.

In conformitate cu directivele aprobate de şefii guvernelor, miniştrii Afacerilor Externe vor trebui să continue examinarea şi să propună măsuri eficace pentru rezolvarea problemei securităţii europene, a problemei germane, a problemelor dezarmării şi ale d

Ziare vest-germane despre perspectivele rezolvării problemei germane

BERLIN 4 (Agerpres). — Comentînd rezultatele conferinței de la Geneva, ziarul „Westfalische Rundschau" cere schimbarea politicii externe a Republicii Federale. Presupunerea că alianța militară cu Occidentul ar duce la unificare s-a dovedit nejustă, subliniază ziarul, și sfătuiește pe conducătorii politicii externe vest-germane să facă bilanțul rezultatelor conferinței de la Geneva. Mai înainte de toate, scrie ziarul, este necesar ca puterile occidentale să fie convinse că în interesul reunificării Germaniei, în interesul păcii și slăbirii încordării în Europa, trebuie rupte legăturile militare dintre Republica Federală și blocul militar al Occidentului.

Acest lucru poate fi realizat treptat, odată cu restabilirea unității Germaniei și crearea sistemului de securitate colectivă.

Ziarul „Hannoversche Allgemeine" subliniază că prin vechea „politică de pe poziții de forță" nu se poate obține un progres în rezolvarea problemei germane.

„Stuttgarter Zeitung" arată că este necesar ca o delegație guvernamentală vest-germană să plece în Uniunea Sovietică înainte de convocarea conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care va avea loc în octombrie. Pentru noi, scrie ziarul, reprezintă un interes deosebit tratativele directe cu guvernul sovietic și stabilirea unui trainic contact diplomatic cu acesta.

Glasul populației vest-germane

BERLIN 4 (Agerpres). — Toate păturile populației vest-germane continuă să se pronunțe pentru schimbarea politicii de la Bonn și pentru o înțelegere cu R. D. Germană. Într-un interviu radiodifuzat, deputatul social-democrat Wehner a declarat: „Trebuie întreprins tot ce este posibil pentru realizarea unui acord între autoritățile celor două părți ale Germaniei pentru a se înlesni stabilirea unor relații mai strînse între germani".

„Noi, germanii, trebuie să ajungem în prezent cît se poate de repede la un acord, altfel nu ne putem aștepta la unitate din partea marilor puteri", a declarat Karl Lampe, președintele unui comitet de întreprindere din portul Bremen. „De aceea, guvernul de la Bonn trebuie silit să-și modifice atitudinea pentru a începe discuții cu R. D. Germană", a spus el.

Barsch, deputat în Bundestag din partea Partidului social-democrat din Germania, a declarat că „reunificarea Germaniei nu este posibilă fără ca Germania să renunțe la blocurile militare".

Heinrich Langlotz, veteran al mișcării muncitorești germane, membru al Partidului social-democrat, s-a pronunțat într-o conferință de presă ținută la Baden-Württemberg pentru tratative între cele două guverne germane în scopul reunificării. „Împărtășesc părerea majorității poporului nostru și anume că trebuie să ne înțelegem. Sîntem germani și nu mai vrem să fim dezbinați", a declarat el.

Poporul american sătul de „războiul rece"

PARIS 4 (Agerpres). — Corespondentul din Washington al ziarului „Information" relatează că opinia publică din S.U.A. sprijină cu entuziasm orice efort în vederea încetării războiului rece.

„În S.U.A., relatează acest corespondent, opinia publică se arată din ce în ce mai favorabilă Uniunii Sovietice. Faptul acesta se datorește în primul rînd politicii sovietice și rezultatelor pozitive ale conferinței de la Geneva. De asemenea, consimțămîntul conducătorilor sovietici de a vizita Anglia a avut un efect extrem de favorabil în rîndurile opiniei publice americane".

Conștient de existența acestei puternice opinii publice în favoarea unei politici de pace cu U.R.S.S., „președintele Eisenhower a recunoscut în public sinceritatea aspirațiilor de pace ale sovieticilor care au fost justificate nu numai prin cuvinte ci și prin fapte".

„În momentul de față, scrie corespondentul, s-a creat în S.U.A. o atmosferă de destindere și poporul american sprijină din toate puterile eforturile în vederea negocierilor pentru a se pune definitiv capăt războiului rece".

Ce vor membrii de rînd ai partidului laburist englez

Rezoluțiile prezentate în vederea celei de a 54-a conferințe anuale a partidului

LONDRA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Între 10 și 14 octombrie va avea loc la Margate cea de a 54-a conferință anuală a partidului laburist. La Londra au fost publicate rezoluțiile prezentate pentru a fi dezbătute la conferință de organizațiile locale ale partidului și de organizațiile afiliate la partidul laburist cu drepturi de membru colectiv.

Aceste rezoluții vor forma partea principală a ordinei de zi definitive a conferinței care va fi dată publicității la începutul lunii septembrie.

În total, anul acesta au fost prezentate în dezbaterea conferinței 418 rezoluții. Anul trecut au fost prezentate 433 rezoluții. Caracteristica rezoluțiilor din anul acesta o constituie marea atenție acordată de organizațiile locale orientării politice generale și politicii partidului în viitor.

Astfel, organizația partidului laburist din marele centru industrial Coventry subliniază în rezoluția sa că „înfrîngerea partidului laburist în ultimele alegeri a fost rezultatul îndepărtării de la principiile fundamentale ale socialismului"; organizația din St. Pancras (Londra) mai enumeră printre cauzele principale ale înfrîngerii partidului în alegeri „împotrivirea insuficient de energică față de politica de înarmare".

Rezoluțiile în această problemă cer conducerii partidului să elaboreze și să aplice un program cu adevărat socialist, atît în domeniul politicii interne, cît și în al politicii externe.

Ca și anul trecut, o mare atenție se acordă în rezoluții problemelor menținerii păcii, securității colective și interzicerii armelor de exterminare în masă. Sindicatul Național al minerilor cheamă în rezoluția sa guvernul să dea dovadă de inițiativă în convocarea unei conferințe internaționale, al cărei scop să fie „obținerea slăbirii încordării și interzicerea armelor de exterminare în masă printr-o dezarmare generală sub un control internațional efectiv.

Rezoluția cere de asemenea „admiterea Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite și îndepărtarea lui Cian Kai-și și a principalilor săi adepți din Formoza- pentru a da posibilitate populației Formozei să hotărască în mod liber propria sa soartă".

În rezoluția asupra problemei germane, sindicatul pompierilor preconizează principiul rezolvării pașnice a acestei probleme pe baza „asigurării securității tuturor statelor din Europa". Rezoluția cere ca reunificarea Germaniei să fie efectuată „în așa fel încît să prevîntîmpine reînvierea militarismului german"

În rezoluții se acordă de asemenea o deosebită atenție problemelor reducerii armamentelor și interzicerii armelor de exterminare în masă. Sindicatul unit al constructorilor de mașini propune să se ceară guvernului „să facă uz de influența sa pentru organizarea în viitorul apropiat a unei întîlniri a șefilor guvernelor celor cinci mari puteri— Anglia, Franța, S.U.A., Uniunea Sovietică și China în vederea reglementării pașnice a diferitelor probleme și reducerii neîntîrziate a armamentelor, precum și interzicerii armelor atomică și cu hidrogen".

Organizația locală din Wokings propune „să se inițieze o largă campanie menită să exercite presiuni asupra guvernului în scopul organizării de tratative cu Statele Unite și U.R.S.S. cu privire la interzicerea bombei cu hidrogen ca prim pas pe calea interzicerii tuturor tipurilor de arme termonucleare".

În total, problemelor reducerii armamentelor și interzicerii armelor de exterminare în masă le sînt consacrate 30 de rezoluții. În rezoluțiile asupra problemelor de politică internă se propune intensificarea luptei împotriva creșterii scumpetei, pentru îmbunătățirea sistemului de ocrotire a sănătății, pentru sporirea cheltuielilor în scopuri sociale.

Vizita delegației parlamentare a Iugoslaviei în U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia, în frunte cu Vladimir Bakarici, președintele Adunării Populare a Republicii Croația, care se află la Moscova, a vizitat în dimineața zilei de 3 august Kremlinul din Moscova.

Deputații Skupșcinei Populare Federative au vizitat cabinetul de lucru și locuința lui V. I. Lenin din Kremlin. Împărtășindu-și impresiile, ei au declarat că sînt uimiți de modestia interiorului unde a locuit și lucrat întemeietorul statului sovietic.

Părăsind locuința lui V. I. Lenin, membrii delegației au notat următoarele în cartea de impresii: „Aici fiecare lucru vorbește despre marele om. Sîntem foarte recunoscători că și acest monument al marelui Lenin este atît de bine păstrat".

După aceea, oaspeții iugoslavi au vizitat monumentele istorice ale Kremlinului.

La această oră matinală, în Kremlin, ca de altfel în fiecare zi în ultimele două săptămîni, se aflau numeroși excursioniști. Ei au salutat prietenește pe membrii delegației.

În după amiaza aceleiași zile, oaspeții iugoslavi au făcut o plimbare prin Moscova. Ei au vizitat clădirea Universității de stat de pe Colinele Lenin din Moscova, s-au interesat de construcția noului stadion la Lujniki și de construcția de locuințe din raionul de sud-vest al Moscovei.

★

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 august, M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc Moscova, a primit delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia.

În numele Sovietului orășenesc Moscova de deputați ai oamenilor muncii și în numele tuturor locuitorilor Moscovei, M. A. Iasnov a salutat cu căldură pe oaspeții iugoslavi.

Însuflețita convorbire prietenească a durat mai mult de o oră și jumătate.

Deputații Skupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia au pus o serie de întrebări referitoare la activitatea Sovietului orășenesc Moscova. Astfel, Greta Kava s-a interesat de modul cum se aduc la cunoștința cetățenilor din Moscova hotărîrile Comitetului executiv al Sovietului orășenesc, Goko Garcevici s-a interesat de amănuntele muncii comisiilor permanente.

Vladimir Bakarici, șeful delegației, a mulțumit lui M. A. Iasnov pentru ospitalitate, pentru primirea cordială și invitația de a cunoaște toate aspectele vieții capitalei Țării Sovietice.

Am fost la Moscova acum șapte ani, a declarat Vladimir Bakarici. În acest timp, Moscova a făcut un uriaș pas înainte.

★

În aceeași zi, M. A. Iasnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova, a oferit un dejun în cinstea delegației parlamentare a R.P.F. Iugoslavia.

Dejunul a decurs într-o atmosferă cordială.

Declarațiile primului ministru al Iranului

PARIS 4 (Agerpres). — TASS transmite: Primul ministru al Iranului, Hosein Ala, a subliniat într-un interviu acordat corespondentului din Teheran al ziarului „Daily Telegraph and Morning Post" că în prezent Iranul trece printr-o perioadă foarte grea. Trezoreria este goală, iar fondurile care urmează să fie primite din partea consorțiului societăților petrolifere n-au început încă să sosească.

Răspunzînd la întrebările corespondentului, primul ministru a arătat că Iranul nu are nici un fel de intenții de a adera la vreun bloc.

Această declarație, subliniază corespondentul, arată că în ciuda știrilor publicate recent în presa iraniană, Iranul nu intenționează, cel puțin pentru moment să adere la pactul turco-irakian.

Poporul argentinian demonstrează în memoria lui Juan Ingalinella

BUENOS AIRES 4 (Agerpres). — În numeroase orașe din Argentina continuă să fie organizate manifestații în memoria dr-lui Juan Ingalinella, fruntaș al partidului comunist, care a fost asasinat de poliție în cursul unui interogatoriu.

Urmînd exemplul medicilor care în ziua de 2 august au declarat o grevă de 24 de ore, în ziua de 3 august avocații baroului din Buenos Aires au declarat și ei o grevă de 12 ore și au organizat un miting la Palatul Justiției. În numeroase orașe ca Tucuman, Rosario, Parana etc., diverse asociații grupînd liber profesioniști au aderat la mișcarea inițiată de medici.

Studenții de la facultățile de medicină și drept din capitală, precum și elevi și profesori de la școlile secundare din numeroase orașe de provincie au refuzat să se ducă la cursuri, participînd la manifestațiile organizate în memoria lui Ingalinella.

Numeroase incidente au avut loc între manifestanți și forțele polițienești care au căutat să împiedice manifestațiile. La Tucuman 15 studenți au fost răniți și 7 arestați.

Conferința internațională a oamenilor de știință pentru preîntîmpinarea războiului atomic

LONDRA 4 (Agerpres) TASS transmite: La 3 august, în sala de ședințe a Consiliului comitatului Londra s-a deschis conferința internațională a oamenilor de știință, convocată din inițiativa „Asociației mondiale a parlamentarilor — partizani ai unui guvern mondial". Una din principalele probleme de pe ordinea de zi a conferinței este contribuția oamenilor de știință la cauza prevîntîmpinării războiului atomic.

Deschizînd conferința, Clement Davies, președintele asociației sus-amintite, membru al parlamentului englez, și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că la lucrările conferinței participă oameni de știință din 24 de țări ale lumii. Davies a subliniat în mod deosebit participarea la lucrările conferinței a oamenilor de știință sovietici: academicianul A. V. Topciev, conducătorul delegației, S. A. Golunski, M. A. Makarov și A. M. Kuzin.

Davies a declarat: „Cu toate că vă salut cu căldură pe toți, sînt convins că oamenii de știință din Occident mă vor ierta dacă voi adresa un salut deosebit de călduros delegaților Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Prezența lor în mijlocul nostru a schimbat într-un anumit sens caracterul acestei conferințe, transformînd-o dintr-o conferință a oamenilor de știință dintr-o jumătate a lumii într-o conferință a oamenilor de știință din întreaga lume".

Definind sarcinile congresului, Davies a declarat că „știința a pus la dispoziția omului o puternică forță distrugătoare. Noi nu cunoaștem într-o măsură suficientă amploarea și caracterul primejdiei care ne amenință. Experiențele cu bomba cu hidrogen au arătat că această primejdie este extrem de serioasă. Expunerile ce se vor face aici și activitatea noastră în sînul comisiilor (e vorba de comisiile conferinței care își încep lucrările la 4 august — N.R.), vor permite probabil oamenilor de știință să-și formeze o idee mai clară asupra problemelor care trebuie studiate pentru a-și putea da mai bine seama de caracterul calamităților care se pot abate asupra omenirii, precum și de binele care poate fi un rezultat al noilor descoperiri".

După cuvintele de salut adresate oamenilor de știință de Norman Prichard, președintele Consiliului comitatului Londra, și de Marrack, primarul raionului Lambeth (Londra de sud-est), cunoscutul savant englez, lordul Bertrand Russell, a rostit o amplă cuvîntare.

El a declarat că oamenilor de știință le revine o mare răspundere în fața omenirii în ce privește răspîndirea unor informații veridice despre urmările folosirii armei atomice. „Nu este suficient să se scrie despre aceasta în reviste științifice într-un limbaj tehnic, a spus el, aceste urmări trebuie să fie cunoscute cît mai larg și în primul rînd de către oamenii de stat care conduc politica, iar apoi și de păturile largi ale populației de părerea cărora oamenii de stat trebuie să țină seama".

Subliniind în continuare că conflictele de idei nu trebuie rezolvate cu ajutorul armelor, Russell a declarat că sarcina oamenilor de știință este să convingă omenirea de acest lucru și să nu admită războiul.

Trecînd apoi la problema folosirii realizărilor științei pentru binele întregii omeniri, Russell a declarat: „Nimeni nu poate spune ce rezultate ar putea fi obținute dacă mențînerii și îmbunătățirii vieții i s-ar consacra tot atîtea cunoștințe și mijloace ale statului cîte sînt consacrate în prezent pregătirilor pentru omor".

Russell a prezentat conferinței spre examinare o rezoluție care cere ca guvernele tuturor țărilor lumii să recunoască în mod public că țelurile lor nu pot fi atinse cu ajutorul unui război mondial.

„În legătură cu aceasta, se spune în rezoluție, noi cerem studierea imediată a urmărilor recentelor descoperiri științifice pentru omenire în ansamblu și încurajarea folosirii de mijloace pașnice pentru reglementarea tuturor problemelor internaționale care sînt izvoare de conflicte".

După cuvîntarea lui Russell au început dezbaterile, la care au luat cuvîntul prof. Josue de Castro (Brazilia), prof. Oliphant (Australia), Max Habicht, doctor în drept internațional (Elveția), Rabinovitz, prof. dr. de biologie la Universitatea din Illinois (Statele Unite), Alfred Ayer, profesor la Universitatea din Londra.

În după amiaza aceleiași zile, la conferință a luat cuvîntul șeful delegației sovietice, academicianul A. V. Topciev, secretar principal științific al Prezidiului Academiei de Științe a U.R.S.S.

Carnetul FESTIVALULUI

Noaptea, în piețele și parcurile Varșoviei

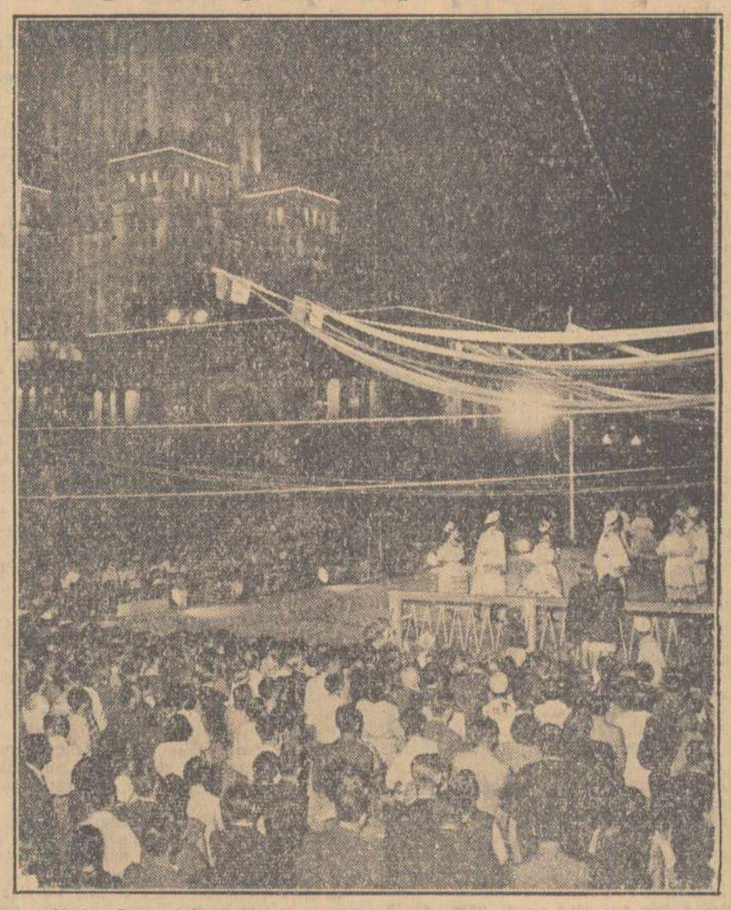

— *Unde-i Festivalul?*
— *Unde vrei, în tot orașul.*
— *Cînd sînt manifestațiile?*
— *Oricînd, ziua și noaptea.*

Acest diulog imaginar nu-l poți auzi în Varșovia; aci, tot omul știe, știu localnicii ori străinii, că Festivalul e la tot pasul și la orice oră. Dar pentru că acest lucru poate nu-l știu cei care n-au bucuria să fie aici, în orașul Festivalului, am socotit nimerit să urmăresc ieri, pe cînd s-a înserat, „viața de noapte" a marii sărbători a tineretului.

M-am oprit cîteva minute în Piața Palatului Culturii și Științei unde, în jurul celor două estrade, nu puteai arunca un ac din pricina spectatorilor. Cei mai mulți treceau spre aleea Stalin. Aici, în cartierul ambasadelor, pe o șosea asemănătoare bulevardului Stalin din București, s-au instalat pe unul din trotuare sumedenie de gherete colorate, una mai năstrușnic construită decît alta. Se vînd, așa cum scrie pe firme în multe limbi, amintiri. Și cum fiecare participant la Festival se gîndește și la cei de acasă, în jurul fiecărei gherete, cu toate că s-a întunecat, zăbovește multă lume. Tinerii aleg, discută. Mă opresc în dreptul unei ciuperci, aidoma celeia din „orașul copiilor", și-mi fac loc să cumpăr cîte ceva. Lîngă mine, tîrguiește basmale un finlandez, blond și înalt, și o tînără franțuzoaică. Finlandezul alege o insignă cu emblema Varșoviei și se apleacă spre față, explicîndu-i pe franțuzește:

— Te rog, o amintire de la mine. Fata ciripește ceva în limba ei, apoi, plină de grație, oferă noului ei prieten o basma. Își string mîinile și rîd:

— Prieteni? — întreabă tînărul.

— Fără îndoială, prieteni...

I-am privit plecînd la braț, voioși, de parcă s-ar fi cunoscut de cînd lumea.

★

Din aleea Stalin un drum drept coboară, între două dealuri, spre intrarea Parcului Agricola. Luminile reflectoarelor, cintecele și aplauzele vestesc încă de departe spectacolele de aici. Să te apropii de vreo scenă nici vorbă. De văzut nu poți vedea nimic, nici de departe, căci unii și-au adus scaunele de acasă și acum, urcați în picioare, fac zid înalt în spatele băncilor. În mulțime disting un tînăr care stă nemișcat cu spatele la scenă și se uită curios, cu brațul ridicat. Poziția ciudată mă face să mă apropii, cu toate grăuntele intîmpinate. Ce crezi că făcea? Ținea în mînă o oglindă și prin ea, ca printr-un periscop, urmărea spectacolul. La interesul vădit pentru o atare curiozitate, polonezul mi-a explicat rizînd.

— Am fost marinar și să vezi că acum îmi prinde bine. Ce să faci la așa o mare de oameni?...

Ies din mulțime și las în urmă muzica sudanezilor care prezentau un spectacol. Mă îndrept spre alt colț al parcului, unde se aude răpăitul unui dans și o melodie cunoscută. Pe scena din centrul unui amfiteatru tăiat în coasta unui deal, o echipă de dansuri populare poloneze juca cunoscuta „Cracoveanca". Costumele albe de aba, împodobite cu găitane negre, ale flăcăilor, contrastau puternic cu rochiile de stambă înflorată ale fetelor. Dansul se pornea într-un vîrtej, care-ți făcea să joace dinaintea ochilor încîntătoarea varietate de tonuri și nuanțe. Mă uit la cei care asistă la spectacol. Cei mai mulți sînt străini. Printre ei, negri. Îl întreb pe unul dintr-înșii cum îi place spectacolul. Răspunde entuziasmat, cu glasul întretăiat de emoție, apoi îmi explică că a venit cu ceilalți prieteni ai lui din Sudan, aici, în Parcul Agricola.

— Polonezii văd arta noastră, noi pe cea a polonezilor. Festivalul e o școală de artă populară...

Hoinărim împreună prin parc. Terenurile sportive sînt goale, piscina pustie, pistele de alergare tăcute. Mîine dimineață vor fi goale scenele și Festivalul se va muta aici. M-am gîndit la ceasurile de odihnă ale parcului, vor fi vreo două-trei? Nu cred. Cînd s-au isprăvit spectacolele, oamenii au început să danseze. Sudanezul m-a părăsit și, cu toate că spunea că este istovit, s-a prins în horă. Cum poate dară să se odihnească Parcul Agricola dacă tinerii nu obosesc nici ziua, nici noaptea?!

★

Noaptea, Vistula e luminată feeric. Pe malul sting, cleea Kosciusko, străjuită de felinare; pe malul drept, străzile noilor cartiere; peste ape, punțile impodobite cu brîie de lumină. De aceea, noaptea, Vistula are mulți admiratori. Ieri, bunăoară, am întîlnit aici cîțiva pe podul Poniatowski, una din cele mai frumoase construcții ale Varșoviei, care priveau aplecați peste balustradă apele liniștite în care se oglindea, ca un imens șirag de mărgăritare, imaginea luminoasă a arcadelor. La fel, în apropierea podului, se legănau tăcute vaporașele cu care tinerii se plimbă ziua pe Vistula. Privesc și eu, clături de un tînăr smead, cu părul negru strălucitor și cîrlionțat.

— E bello, no? Într-adevăr e frumos, deosebit de frumos! Frumos și ziua și noaptea. De aceea, nu numai Parcul Agricola, nu numai Piața Stalin, ci și Vistula nu mai cunoaște odihna nopții.

★

Tîrziu, către ziuă, mă întorc la hotelul Warszawa, gazda ziariștilor. În holul permanent fremătat, e acum liniște. Într-un colț stau de vorbă doi reporteri fotografi care, fără îndoială, vor fi încercat ca și mine orașul. La o masă se împart ultimele file ale buletinului de informații. Mă uit la etajul al zecelea și de la fereastră mai privesc odată orașul. Se văd împede podurile peste Vistula, cupola Academiei de Științe, pe care fluturâ un steag alb, uriașul portret al lui Newton de lîngă Casa Radiodifuziunii, pe celălalt țărm luminile circului. Pînă departe scînteie ca cerul nopților de vară, spuza de aur a luminilor fără de număr. Este liniște ca pe cîmp; s-ar părea că cel puțin acum, în faptul zilei, parcul a adormit. Dar, nu; de undeva se aude o harmonică, un grup de băieți și fete cîntînd, brat la brat, trec înșiruiți de-a lungul străzii. Către răsărit, cerul prinde a se rosi. Mîiesc zorii celei de a cincia zi a Festivalului.

VIRGIL DANCIULESCU

Varșovia, 4 august 1955.

Răsfoind presa străină

„DAILY HERALD" (Londra): Deprecierea lirei sterline

Subiectul preferat al presei engleze este actualmente situația economică a Marii Britanii. Ziarele vorbesc de creșterea prețurilor, de inflație chiar. După cum anunță acestea, prețurile mărfurilor sînt cu 50 la sută mai urcate decît în 1947. Reproducem mai jos unul din aceste articole, apărut în ziarul „Daily Herald":

Timp de săptămîni de zile valoarea lirei sterline a scăzut pe piața internațională. În ultimele cîteva zile, situația ei a fost mai precară decît oricînd.

Ce a dus la această situație? În mare măsură reducerea impozitelor, cadou făcut de dl. Butler celor bogați în ajunul alegerilor din aprilie. Aceasta a dus la creșterea cheltuielilor pentru articole de lux și a atițat flăcările unui boom la bursă care a dat profituri scutite de impozite numărului mic de fericiți.

Acum ministrul de finanțe este îngrijorat. El constată că mii de automobile, care ar fi trebuit exportate, sînt vîndute în țară.

Ce măsuri poate lua el? Butler poate mări și mai mult scontul bancar, poate consimți la reducerea drastică a împrumuturilor bancare, poate restrînge împrumuturile acordate de consiliile comunale.

Însă cel mai probabil e că Butler va mări restricțiile impuse cumpărării în rate.

Această măsură ar fi cît se poate de nejustă față de tinerele perechi care încearcă să-și înjghebeze un cămin, într-un timp cînd chiriile și taxele sînt și ele majorate.

Metodele guvernului nu sînt numai nejuste. Din zi în zi devine tot mai evident că ele nu sînt nici măcar eficace.

În cîteva rînduri

● *Casa din Potsdam-Babelsberg în care a stat I. V. Stalin în timpul conferinței de la Potsdam, a fost declarată monument istoric cu prilejul împlinirii la 2 august a 10 ani de la semnarea acordului de la Potsdam.*

● *La invitația Consiliului Central al Sindicatelor din Bulgaria, la Sofia a sosit un grup de muncitori și activiști sindicali iugoslavi, care își vor petrece concediul în casele de odihnă ale sindicatelor bulgare. (A.T.B.).*

● *Buletinul de Știri al Casei Albe anunță că la 3 august s-au încheiat lucrările sesiunii pe anul 1955 a celei de a 84-a legislaturi a Congresului Statelor Unite. Sesiunea următoare se va deschide la 3 ianuarie 1956. (Agerpres).*

● *Consiliul național pentru stringerea de semnături pe petiția cu privire la interzicerea armei atomice și cu hidrogen din Japonia a făcut cunoscut că începînd din a doua jumătate a anului 1954 și pînă în prezent în țară au fost strînse peste 31.580.000 semnături. (Agerpres).*

● *Ziarele grecești „Vima" și „Le Messager d'Athènes", cer guvernului grec să protesteze împotriva interzicerii de către autoritățile turcești a importului de ziare grecești în Turcia.*

● *După ce Vilopo, Sukiman și Assaat, însărcinați cu formarea noului cabinet și-au depus mandatul, vicepreședintele republicii, Hatta, a desemnat pe Burhanuddin Harahap, șeful fracțiunii parlamentare a partidului musulman „Masjumi", să formeze guvernul. (Agerpres)*

● *După cum anunță agenția Ansa, potrivit datelor organelor municipale din Roma, populația orașului a fost în luna mai a.c. de 1.812.315 de locuitori. (Agerpres).*

Performanțe de valoare în cadrul jocurilor internaționale sportive prietenești

VARȘOVIA 4 (prin telefon de la trimisul special al agenției „Agerpres").

ATLETISM: Cu mult interes a fost așteptat duelul dintre Krivonosov (U.R.S.S.) și Csermak (R.P. Ungară), doi dintre cei mai buni aruncători de ciocan din lume. Atletul sovietic, prezentîndu-se într-o formă extraordinară, a avut cinci aruncări peste 60 m., dintre care a patra, 64,33 m. reprezintă un nou record mondial. Pe locul doi s-a clasat Jozef Csermak cu o aruncare de 61,48 m. (nou record al R.P. Ungare). Atletul român D. Constantin a aruncat 56,12 m.

Finala probei de 100 m. plat femei s-a terminat cu victoria atletei australiene Strickland, care a parcurs distanța în 11"3/10 — nou record mondial. Deoarece în timpul desfășurării acestei probe a bătut vîntul, nu se știe dacă recordul lui Strickland va fi omologat. Locul doi a fost ocupat de Neczmely (R.P. Ungară) — 11"5/10 (nou record maghiar), iar locul trei de Sofronova (U.R.S.S.) — 11"7/10. În semi finale, Alexandra Sicoe a alergat din nou 12"1/10, egalînd recordul R.P.R. pe care îl stabilise cu o zi înainte.

Proba de 800 m. plat fete a fost cîștigată de Nina Otkalenko (U.R.S.S.) în 2'09"4/10. Ea a fost urmată de Lisenko (U.R.S.S.) 2'10"0 și Ursula Jurevitz (R.D. Germană) — 2'10"2/10.

La săritura în înălțime locul întîi a fost ocupat de cehoslovacul Kovar cu rezultatul de 1,99 m. Același rezultat l-a obținut și sovieticul Sedkin, iar Soeter (R.P.R.) a ocupat locul trei cu 1,96 m.

Cursa de 3.000 m. obstacole a revenit alergătorului sovietic Vlasenko cu rezultatul de 8'49"4/10.

În seriile probei de 400 m. garduri cel mai bun rezultat l-a realizat Iurii Liuev (U.R.S.S.) — 52"5/10. Atletul român Ilie Savel s-a calificat cu timpul de 53"7/10.

FOTBAL. — În cea de a doua etapă a turneului de fotbal, reprezentativa orașului București a întîlnit în localitatea Wallrzych, în fața a 20.000 de spectatori, cunoscuta echipă belgiană A. C. Borschoot. Fotbaliștii noștri au repurtat o victorie ușoară cu 5—1, după ce la pauză conduceau cu 5—0. Punctele au fost înscrise de Georgescu (2), Mihai, Petschowski și Pvlahaut în proprie poartă.

Alte rezultate: Pekin — F. C. Liege 0—0; Varșovia — Karl Marx-Stadt 3—1; Cairo— Tirana 2—1; Budapesta— Berlin 1—0.

HANDBAL. — Joi a început turneul de handbal. Echipele țării noastre au debutat victorioase. În turneul masculin reprezentativa R.P.R. a învins Austria cu 19—8 (9—2). În competiția rezervată fetelor reprezentativa noastră a învins echipa Danemarcei cu 14—0 (7—0).

BASCHET. — După ce cu o zi înainte pierduse cu 63—67 în fața Poloniei, echipa R.P.R. a învins joi Elveția cu 67—25 (35—15).

VOLEI. — În turneul feminin echipa R.P.R. continuă să rămînă neînvinsă. Voleibalistele noastre au cîștigat cu 3—0 întîlnirea cu echipa R. D. Germane.

POLO PE APA. — În competiția de polo pe apă, echipa noastră a întîlnit puternica formație a R.P. Ungare care a cîștigat cu 9—2 (5—2) Echipa U.R.S.S. a învins R. D. Germană cu 6—0 (2—0).

INOT. — Finala probei de 100 m. liber s-a terminat cu neașteptata victorie a sovieticului Balandin care a învins pe campionul european Nyeki și pe francezul Eminente. Iată clasamentul probei: 1. Belcodin (U.R.S.S.) 57"7/10; 2. Eminente (Franța) 57"9/10; 3. Nyeki (R.P. Ungară) 58"3/10. Tînărul nostru reprezentant Huberi Bock, după ce a condus 70 m. în cursă a slăbit spre sfîrșit, realizînd totuși timpul de 59"4/10, cu care egalează recordul stabilit cu o zi înainte.

Alte rezultate: 200 m. bras femei (finală) 1. Eva Szekely (R.P. Ungară) 2'55"1/10; 2. Holejnikova (U.R.S.S.) 3'00"1/10; 3. Gordon (Scoția) 3'00"4/10.

În serii: la proba de 200 m. fluture, Strujanov (U.R.S.S.) a obținut cel mai bun timp 2'37"2/10. Campionul român Alexandru Popescu s-a calificat realizînd timpul de 2'39"4/10.

TENIS. — În primul tur, doi dintre jucătorii noștri au obținut victorii. Al. Bardan l-a învins pe Jasek (R.P. Polonă) cu 3—2 și Ferester pe Zenneg (R.P. Polonă) cu 3—0. Jucătoarea română Julieta Namian a cîștigat prima sa întîlnire, învingînd-o pe poloneza Moraczewska cu 2—0.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3452 — 52